

Veus del món, veus del barri a l'escola



Un recorregut per les cançons que ens uneixen

Veus del món, veus del barri a l'escola

Un recorregut per les cançons que ens uneixen

Un projecte de:

Associació per al Desenvolupament Cultural, Ambiental i Humà (CEHDA)

www.cehdaghana.org

Coordinació i desenvolupament: equip de CEHDA.

Disseny, concepte gràfic i il·lustracions, redacció i edició:

Narda Rey Amaya

Web: <https://nardareywork.myportfolio.com/work>

Impressió:

Toni Ródenas

Web: www.tonirodenas.net

Amb el suport de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament.

Agraïments: a tota la comunitat educativa de l'escola Ferran Sunyer de Barcelona.

Segona Edició: abril 2026

Veus del món, veus del barri a l'escola © 2025 by Narda Rey Amaya is licensed under Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International. To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>



A les escoles de Barcelona conviuen veus que parlen moltes llengües, que porten històries i melodies de diferents llocs del món. Aquesta diversitat és riquesa.

Cada alumne i cada família aporten una mirada única que amplia la nostra manera d'entendre el món i ens recorda que aprendre és, també, escoltar i reconèixer-nos en l'altre.

Aquest llibre neix d'una experiència viscuda a l'escola Ferran Sunyer del barri de Sant Antoni de Barcelona, on a partir de treballar la interculturalitat de la mà de persones referents diverses ens hem endinsat en l'univers musical de les famílies.

Darrere de cada cançó hi ha un origen, un idioma, un record i una emoció que connecta amb la història d'un poble o d'una llar. En recollir-les, hem volgut fer un homenatge a totes les famílies que, amb la seva presència, fan de les nostres escoles espais més oberts, plurals i vius.

Aquest llibre és una celebració de la diversitat com a eina d'aprenentatge i de convivència. Ens recorda que la música —com l'educació— és un pont entre mons, un llenguatge que no coneix fronteres i que ens ajuda a créixer juntes.

Esperem que aquestes pàgines siguin una invitació a escoltar, a compartir i a continuar construint una escola on totes les veus tinguin lloc, perquè és en la diferència on hi ha riquesa.

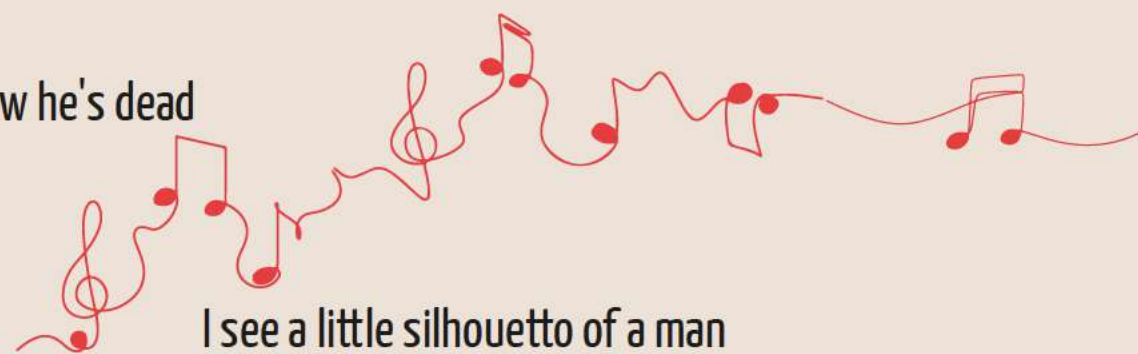


Anglaterra



... "Mama, just killed a man
Put a gun against his head, pulled my trigger, now he's dead
Mama, life had just begun
But now I've gone and thrown it all away
Mama, ooh, didn't mean to make you cry
If I'm not back again this time tomorrow
Carry on, carry on as if nothing really matters

Too late, my time has come
Sends shivers down my spine, body's aching all the time
Goodbye, everybody, I've got to go
Gotta leave you all behind and face the truth
Mama, ooh (any way the wind blows)
I don't wanna die
I sometimes wish I'd never been born at all



I see a little silhouette of a man
Scaramouche, Scaramouche, will you do the Fandango?
Thunderbolt and lightning, very, very frightening me
(Galileo) Galileo, (Galileo) Galileo, Galileo Figaro, magnifico
But I'm just a poor boy, nobody loves me
He's just a poor boy from a poor family
Spare him his life from this monstrosity..."

Bohemian Rhapsody

Queen, banda britànica emblemàtica, és considerat un dels millors grups de la història del pop-rock, destacant per la seva enorme varietat estilística, innovació musical i concerts multitudinaris. La icònica "Bohemian Rhapsody", composta l'any 1975 per Freddie Mercury, va trencar les normes dels singles populars: amb una estructura de tipus "rapsòdia", sense tornada, amalgamant balada, òpera, rock i solos elèctrics. El seu videoclip va obrir el camí del mercat audiovisual pre-MTV i ha esdevingut un himne atemporal.

 *Queen*



Queen ha influït massivament en gèneres com el hard rock, heavy metal, glam, pop simfònic i art rock, i ha estat una gran influència per artistes de tots els estils i generacions. Han venut entre 250 i 300 milions de discos i han rebut reconeixements de gran pes, com el Brit Award a la contribució destacada a la música britànica (1990), la seva entrada al Rock and Roll Hall of Fame (2001), el premi Grammy al Lifetime Achievement (2018), i el Polar Music Prize (2025).

... “When I find myself in times of trouble, Mother Mary comes to me
Speaking words of wisdom, let it be
And in my hour of darkness she is standing right in front of me
Speaking words of wisdom, let it be

Let it be, let it be, let it be, let it be
Whisper words of wisdom, let it be

And when the broken hearted people living in the world agree
There will be an answer, let it be
For though they may be parted, there is still a chance that they will see
There will be an answer, let it be...”

Let It Be



The Beatles

The Beatles, banda britànica formada a Liverpool i activa entre 1960 i 1970, són considerats un dels grups més influents de la història del pop-rock i protagonistes de la contracultura dels anys seixanta. Van apostar per una gran diversitat de gèneres —des del rock, pop i beat fins a la psicodèlia— i van revolucionar la producció musical, consolidant l'àlbum com a format dominant i inspirant moviments com la "British Invasion" i la cultura juvenil global.

"Let It Be" va ser la cançó que va donar nom al darrer àlbum del grup, publicat el 1970, l'any en què va anunciar-se oficialment la seva separació. Va ser composta pel cantant Paul McCartney i es va llegir com una metàfora del final d'una era. La seva varietat estilística, innovació sonora i els seus multitudinaris concerts van deixar un llegat perdurable en la música pop-rock.



... “There's a fire starting in my heart
Reaching a fever pitch and it's bringing me out the dark
Finally, I can see you crystal clear
Go ahead and sell me out and I'll lay your shit bare

See how I'll leave with every piece of you
Don't underestimate the things that I will do

There's a fire starting in my heart
Reaching a fever pitch and it's bringing me out the dark ...”



Rolling in the Deep

Adele



Adele (Adele Laurie Blue Adkins), nascuda el 5 de maig de 1988 a Londres, és una cantautora britànica de soul, blues, pop i jazz amb una de les veus més poderoses i emocionals de la seva generació. Després d'estudiar a la BRIT School, va signar el seu primer contracte i va debutar l'any 2008 amb el disc 19. Des de llavors, ha acumulat més de 120 milions de discos venuts, i ha estat guardonada amb Grammys, Brit Awards, un Oscar i un Emmy, fet que va suposar un reconeixement de la seva qualitat artística i influència global.

Les lletres d'Adele, personalíssimes i visceralment sinceres —plenes de desamor, recerca d'identitat i força emocional— han tocat milions de persones. Cançons com *Rolling in the Deep*, un èxit crític i comercial amb múltiples Grammys, i *Someone Like You*, balada sensible que esdevé clàssic contemporani, han definit l'essència del pop emotiu modern.

Algèria



... "Comme si j'n'existais pas
Elle est passée à coté de moi
Sans un regard, reine de Saba
J'ai dit: Aïcha, prends: Tout est pour toi

Voici les perles, les bijoux
Aussi l'or autour de ton cou
Les fruits bien mûrs au goût de miel
Ma vie, Aïcha, si tu m'aimes

J'irai où ton souffle nous mène
Dans les pays d'ivoire et d'ébène
J'effacerai tes larmes, tes peines
Rien n'est trop beau pour une si belle

Ooh! Aïcha, Aïcha, écoute-moi
Aïcha, Aïcha, t'en vas pas
Aïcha, Aïcha, regarde-moi
Aïcha, Aïcha, réponds-moi" ...

Aïcha

Cheb-Khaled



Cheb Khaled, nascut a Oran (Algèria) el 29 de febrer de 1960, és una de les grans veus de la música raï, un estil popular algerià que va néixer als anys vint i que combina instruments tradicionals amb sons electrònics. Des de jove, Khaled va donar al raï un nou aire: va fusionar-lo amb el pop, el blues i el jazz, i va aconseguir que aquella música nascuda als carrers d'Oran es convertís en un fenomen global. Amb el seu carisma i una veu inconfusible, ha portat la cultura algeriana arreu del món, i és avui l'artista àrab més venut de la història, amb més de 80 milions de discos i un rècord Guinness que ho reconeix.

La seva cançó "Aïcha" és, potser, la seva obra més universal. Amb una melodia suau i una lletra plena de respecte i sensibilitat, Khaled trenca els estereotips i canta a la dignitat i la llibertat de la dona. Aquesta peça, que ha emocionat generacions senceres, resumeix l'essència del seu art: unir cultures, reivindicar la humanitat i fer de la música un llenguatge d'amor i respecte que travessa fronteres.

طال غيابك يا غزالي، راكي طولتي في الغربية
شديتي الحب دلالي، عليا وعلاش ذي الغضبة؟
طال غيابك يا غزالي، راكي طولتي في الغربية
شديتي الحب دلالي، عليا وعلاش ذي الغضبة؟

انسي الي صرى بينك وبينني، يالي راكي عليا بعيدة
غير ولي لحبيبك، نحلوا صفحة جديدة
انسي الي صرى بينك وبينني، يالي راكي عليا بعيدة
غير ولي لحبيبك، نحلوا صفحة جديدة

Tal ghyabek ya ghazali

Cheb-Hasni



Cheb Hasni, nascut Hasni Chakroun a Oran l'1 de febrer de 1968 i assassinat tràgicament el 29 de setembre de 1994, va ser una de les veus més estimades i emblemàtiques del raï sentimental. Amb la seva veu tendra i melangiosa, va donar al gènere una nova profunditat emocional, barrejant instruments com l'acordió, el sintetitzador i el llaüt àrab per crear un so íntim i modern alhora.

Les seves cançons abordaven temes com l'amor, el desamor, el divorci o l'alcohol, qüestions considerades tabú en una societat conservadora, i que el van convertir en la veu d'una joventut desil·lusionada durant la "dècada negra" d'Algèria. En un context de por i silenci, la seva música parlava de sentiments reals i quotidians i donava esperança a moltes persones que s'hi reconeixien. Una de les seves cançons més recordades, "Tal Ghyabak Ya Ghzali", és una declaració d'amor i de pèrdua, plena de nostàlgia i desig. Amb aquesta peça, Hasni va capturar la tristesa d'un adeu impossible i va convertir el dolor personal en una expressió universal. Avui, dècades després de la seva mort, la seva veu continua viva en el cor del Magrib, com un símbol d'amor, llibertat i resistència a través de la música.



Argentina



... "Si no creyera en lo que agencio
Si no creyera en mi camino
Si no creyera en mi sonido
Si no creyera en mi silencio

¿Qué cosa fuera
Qué cosa fuera la maza sin cantera?
Un amasijo hecho de cuerdas y tendones
Un revoltijo de carne con madera
Un instrumento sin mejores resplandores
Que lucecitas montadas para escena



la maza

¿Qué cosa fuera, corazón, qué cosa fuera
Qué cosa fuera la maza sin cantera?
Un testafarro del traidor de los aplausos
Un servidor de pasado en copa nueva
Un eternizador de dioses del ocaso
Júbilo hervido con trapo y lentejuela

¿Qué cosa fuera, corazón, qué cosa fuera
Qué cosa fuera la maza sin cantera?
¿Qué cosa fuera, corazón, qué cosa fuera
Qué cosa fuera la maza sin cantera?" ...

Mercedes Sosa

Mercedes Sosa (Tucumán, Argentina, 1935 – Buenos Aires, 2009) és una de les cantants més reconegudes de la música llatinoamericana i màxima exponent de la "nueva canción", corrent que combina el cant folklòric amb una forta càrrega de denúncia social. La seva veu profunda i el seu compromís amb les causes populars la van convertir en un símbol de resistència cultural durant èpoques de repressió política a l'Argentina i a altres països de la regió.

Al llarg de la seva carrera va interpretar i difondre les composicions d'artistes com Violeta Parra, Atahualpa Yupanqui o León Gieco, que va portar a escenaris internacionals en col·laboració amb nombrosos artistes. Aquesta cançó simbolitza la força i la capacitat d'impacte que poden tenir les conviccions personals, i el seu llegat continua inspirant moviments socials i noves generacions d'intèrprets.



... “Los que están en el aire pueden desaparecer en el aire
Los que están en la calle pueden desaparecer en la calle
Los amigos del barrio pueden desaparecer
Pero los dinosaurios van a desaparecer

No estoy tranquilo, mi amor
Hoy es sábado a la noche
Un amigo está en cana
Oh, mi amor, desaparece el mundo

Si los pesados, mi amor
Llevan todo ese montón
De equipaje en la mano
Oh, mi amor, yo quiero estar liviano

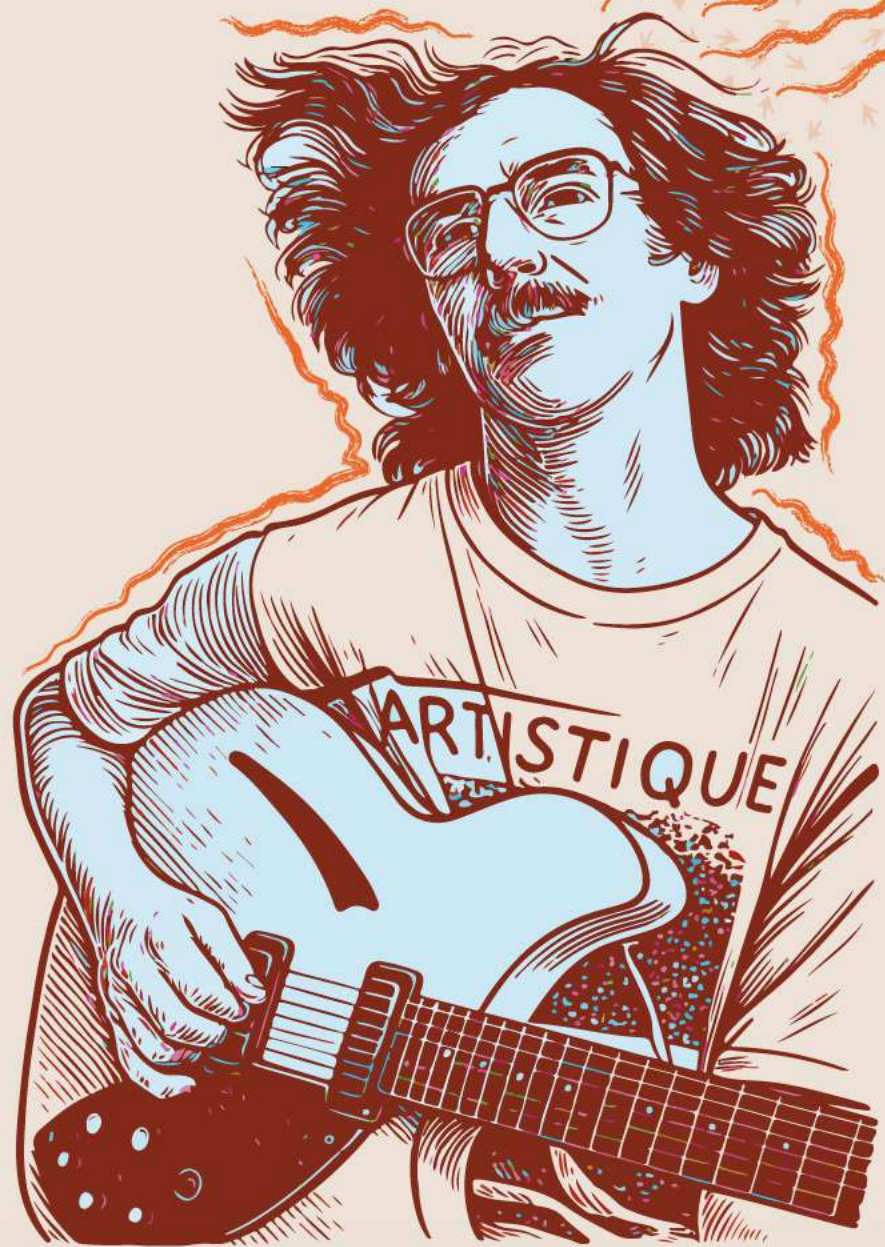
Cuando el mundo tira para abajo
Es mejor no estar atado a nada
Imaginen a los dinosaurios en la cama” ...

los dinosaurios

Charly García

Charly García (Buenos Aires, 1951) és un músic i compositor argentí considerat una de les figures més influents del rock en espanyol. Va formar part de bandes clau de la història musical argentina com PorSuíGieco, La Máquina de Hacer Pájaros, Billy Bond and The Jets i Serú Girán, abans de desenvolupar una prolífica carrera en solitari. El seu estil barreja rock, pop, elements de música clàssica i lletres amb fort contingut social i poètic.

La seva cançó "Los dinosaurios" es refereix, de manera metafòrica, a les forces armades i reflecteix l'angoixa de viure sota la dictadura argentina, on la desaparició de persones era una pràctica habitual. Amb una trajectòria plena de discos icònics i una marcada personalitat artística, Charly García ha deixat una empremta profunda en la música llatinoamericana i continua sent una influència per a les noves generacions.



... “Me hice fuerte ahí
Donde nunca vi
Nadie puede decirme quién soy

Yo lo sé muy bien
Que aprendí a querer
El perfume que lleva el dolor

En la esencia de las almas
Dice toda religión
Para mí, qué es el amor
Después del amor



El amor después
Del amor tal vez
Se parezca a este rayo de sol
Y ahora que busque
Y ahora que encontré
El perfume que lleva el dolor

En la esencia de las almas
Dice toda religión
Para mí, que es el amor
Después del amor...”



el amor después del amor

Fito Páez

Fito Páez (Rosario, 1963) és un músic, cantautor i director de cinema argentí conegut com el trobador del rock argentí i considerat un dels artistes més importants del gènere a Llatinoamèrica. Des dels seus inicis als anys vuitanta, ha combinat rock, pop i influències del folklore i la cançó d'autor i ha creat un estil personal amb lletres íntimes i, sovint, carregades de poesia.

Al llarg de la seva carrera ha publicat àlbums icònics com "El amor después del amor", el més venut de la història del rock argentí. La lletra d'aquesta cançó suggereix que l'amor que es troba després d'una pèrdua o ruptura pot ser tan brillant com un raig de sol, i s'ha convertit en un himne intergeneracional. Guardonat amb múltiples Grammy Llatins i reconegut per la seva aportació artística, Fito Páez és una figura central de la música en espanyol.



Bangladesh



বুকে জমানো ব্যথা কান্নার নোনা জলে
চটে ভাঙে চোখেরে নদীতে
অন্যের হাত ধরে চলে গেছে দূরে
পারনি তোমায় ভুলে যতে

ও প্রিয়া, ও প্রিয়া, তুমি কোথায়?
ও প্রিয়া, ও প্রিয়া, তুমি কোথায়?

বুকে জমানো ব্যথা কান্নার নোনা জলে
চটে ভাঙে চোখেরে নদীতে
অন্যের হাত ধরে চলে গেছে দূরে
পারনি তোমায় ভুলে যতে

ও প্রিয়া, ও প্রিয়া, তুমি কোথায়?
ও প্রিয়া, ও প্রিয়া, তুমি কোথায়?

ভুল নাহয় আমারই ছলি বশে
করোন কিসমা, করছেো দোষী
অভিমান লুকিয়ে রাখো যদি
থাকবো সারাজীবন অপরাধী



O Priya Tumi Kothay

Asif Akbar

Asif Akbar (nascut el 25 de març de 1972 a Comilla, Bangladesh) és, abans que res, una veu que va saber capturar el cor de les persones bengalís. El 2001 va llançar el seu àlbum de debut "O Priya Tumi Kothay", i va ser una autèntica explosió: un èxit tan gran que el disc es va convertir en el més venut de la història del país. Aquella cançó que preguntava "Oh estimada, on ets?" no només va sonar a totes les ràdios, sinó que va habitar sentiments íntims, i va crear una connexió instantània amb tothom.

Des d'aleshores, l'Asif no ha parat: ha publicat nombrosos àlbums en solitari, ha col·laborat en duet amb estrelles del subcontinent, i ha interpretat temes per a molts films de Bollywood. A més, ha estat guanyador de sis estatuetses dels premis **Meril-Prothom Alo Awards** consecutius i una estatueta als premis **Bangladesh National Film Award**, fet que va suposar un reconeixement a la seva veu característica i el seu impacte a la indústria musical.



Belgica



... "Ce soir j'attends Madeleine
J'ai apporté du lilas
J'en apporte toutes les semaines
Madeleine elle aime bien ça
Ce soir j'attends Madeleine
On prendra le tram 33
Pour manger des frites chez Eugène
Madeleine elle aime tant ça
Madeleine c'est mon Noël
C'est mon Amérique à moi
Même qu'elle est trop bien pour moi
Comme dit son cousin Joël

Mais ce soir j'attends Madeleine
On ira au cinéma
Je lui dirai des je t'aime
Madeleine elle aime tant ça

Elle est tellement jolie
Elle est tellement tout ça
Elle est toute ma vie
Madeleine que j'attends là" ...

Madeleine



Jacques Brel

Jacques Brel (1929–1978) va ser un cantautor belga que va saber donar una força especial a cada cançó gràcies a la seva veu i, sobretot, a la seva manera intensa i teatral de posar-se a l'escenari. Tot i cantar en francès, va arribar a públics molt diversos perquè parlava d'allò que ens toca a tothom: l'amistat, la soledat, la mort, però també la ironia i la crítica a una societat burgesa que ell veia plena d'hipocresia.

Entre les seves cançons més estimades hi ha clàssics com "Ne me quitte pas" o "Amsterdam", i també "Madeleine", on explica amb tendresa i humor la història d'un amor no correspost. La seva obra continua viva perquè parla d'emocions humanes profundes i, alhora, retrata amb claredat el món que li va tocar viure.

Bolivia





... “Tata Inti, illa illariy
Tata Inti, k’aya kama
Qanta suyasqayku
Kutimunaykita (Bis)
Tata Inti watasun
Quri warak’awan (Bis)
Inti Tata quri paraq
K’ancharimunampaq (Bis)
Tata Inti, Tatay
Khapaq raymi kanki (Bis)
Sunquykuta jampiykamuy
Lliphiririchimuy (Bis)

Illa illariy ay Illariy
Illa illariy illarimuy (Tata Inti)
Illa illariy illarimuy
Illa illariy illarimuy..(Tata Inti)
Tata Inti watasun” ...

*Inti watana
El retorno del sol*

Luzmila Carpio

Luzmila Carpio (Qala Qala, Potosí, 1949) és una de les veus més pures i significatives de l’altiplà andí. Cantautora boliviana d’arrel indígena, des de petita va aprendre les melodies i tonades ancestrals dels pobles quítxua i aimara, amb la qual cosa es va convertir en una veritable ambaixadora de la seva cultura. La seva veu, clara i delicada, capaç d’imitar el cant dels ocells, ha estat durant més de cinc dècades un pont entre la tradició i el món modern.

Per a Luzmila, la música és resistència i memòria: en les seves cançons celebra la Pachamama, l’orgull indígena i la connexió espiritual amb la natura. La seva obra ha portat aquestes històries als escenaris internacionals, amb més de vint-i-cinc discos i centenars de composicions, incloses cançons infantils en quítxua per a finalitats educatives. La seva peça “Inti Wana – El retorno del Sol” és una expressió poètica d’aquesta cosmovisió: un cant d’esperança i renaixement que evoca el cicle de la vida i la llum després de la foscor. Amb ella, Luzmila Carpio ens recorda que cada nou dia és també una forma de retorn, una invitació a reconnectar amb la terra i amb l’essència del que som.



... “Ayer planté un arbolito al borde de mi destino
Con el tiempo luminoso, era feliz y crecía
Pero un día muy oscuro, yo veía que sus hojas
Doradas se marchitaban, doradas se marchitaban

Su mundo de eterno sueño en nada se convertía
Pasaba el tiempo muy frágil, las noches y las mañanas

No era feliz con la brisa que acariciaba sus hojas
Todo parecía muy triste, el árbol se me moría
Ese arbolito querido, el que guardaba mis sueños
Ahora refleja mi vida, son extraños los misterios” ...

*el árbol de
mi destino*

Los Kjarkas



Los Kjarkas són un grup de música folklòrica nascut a Cochabamba, Bolívia, i considerats un dels grans referents de la música andina. El seu nom, d'origen quítxua, ja parla del seu profund arrelament cultural i del vincle amb els pobles indígenes d'Amèrica del Sud. Des dels seus inicis, han portat la sonoritat dels Andes a escenaris de tot el món, cosa que els ha convertit en portaveus d'una identitat plena de poesia, orgull i memòria.

Amb instruments tradicionals de corda com el charango, i de vent com la quena o la zampoña, Los Kjarkas han sabut combinar la força ancestral amb harmonies modernes, i han fet de la seva música un pont entre passat i present. La seva cançó “El árbol de mi destino” és una mostra d'aquest esperit: parla del camí de la vida, de les arrels que ens sostenen i dels somnis que ens impulsen a créixer. Amb ella, el grup ens recorda que la música és també una forma de continuar arrelats mentre mirem cap al futur.

Brasil



... “Passeio pelo escuro
Eu presto muita atenção no que meu irmão ouve
Como uma segunda pele, um calo, uma casca
Uma cápsula protetora

Eu quero chegar antes
Pra sinalizar o estar de cada coisa
Filtrar seus graus

Eu ando pelo mundo divertindo gente
Chorando ao telefone
E vendo doer a fome dos meninos que tem fome

Pela janela do quarto
Pela janela do carro
Pela tela, pela janela
Quem é ela, quem é ela?
Eu vejo tudo enquadrado
Remoto controle

Eu ando pelo mundo
E os automóveis correm para quê?
As crianças correm para onde?” ...



Adriana Calcanhotto

Adriana Calcanhotto és una cantant i compositora brasilera nascuda a Porto Alegre que ha sabut combinar sensibilitat poètica i versatilitat musical. És considerada una de les compositoras contemporànies més rellevants del Brasil, gràcies a la seva capacitat de barrejar estils que van de la música popular brasilera al pop, la bossa nova o la samba.

Les seves cançons sovint tenen un caràcter íntim i reflexiu; aquesta en particular és una mirada poètica al món des dels ulls de l'artista, un exemple de com aconsegueix convertir experiències personals en emocions universals.



... “Quando olhaste bem nos olhos meus
E o teu olhar era de adeus,
Juro que não acreditei
Eu te estranhei, me debrucei
Sobre o teu corpo e duvidei
E me arrastei e te arranhei
E me agarrei nos teus cabelos
No teu peito, teu pijama
Nos teus pés, ao pé da cama



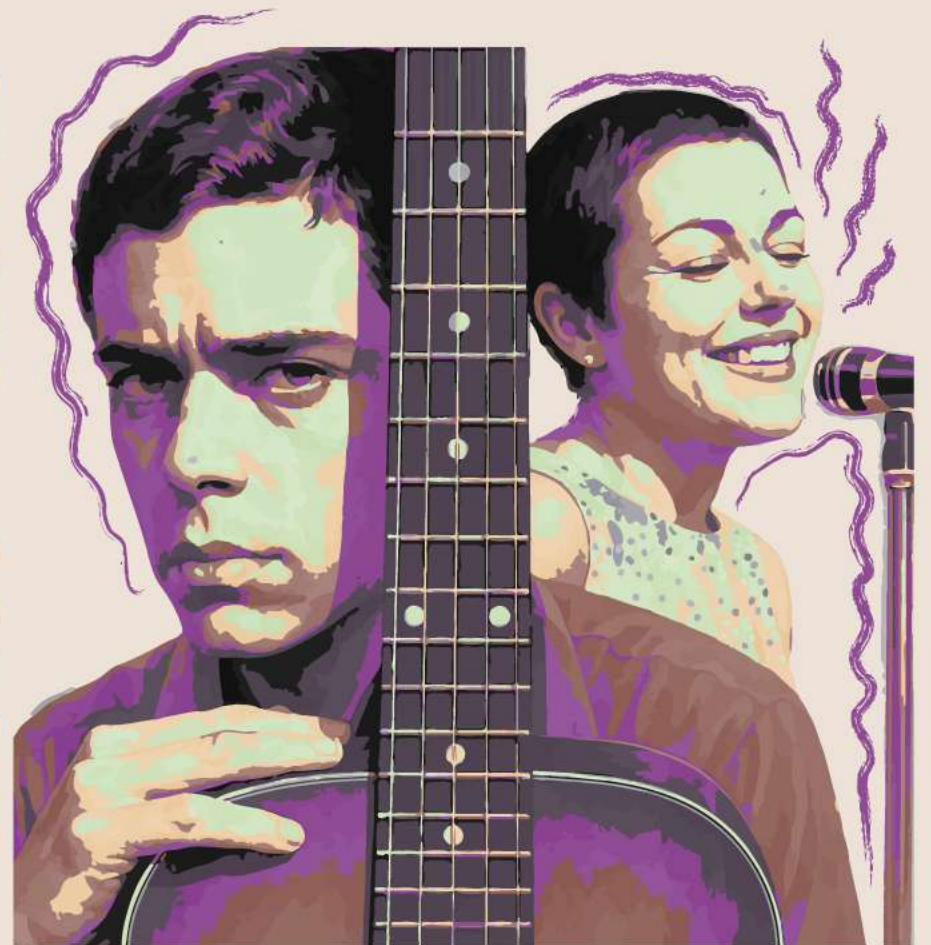
atrás da porta

Chico Buarque & Ellis Regina

Chico Buarque és un músic i escriptor de Rio de Janeiro que s'ha convertit en un dels grans noms de la música popular brasilera. Fill d'un ambient intel·lectual i molt influenciat pel contacte amb figures com Vinícius de Moraes i Paulo Emilio Vanzolini, va saber unir la poesia amb les melodies de la samba i la bossa nova. Les seves lletres, sempre fines i compromeses, han parlat d'amor, de política i de justícia social, i l'han situat com una veu essencial del Brasil contemporani.

Ellis Regina, coneguda com “la Pimentinha”, va ser una de les cantants brasileres més potents i carismàtiques del segle XX. Amb una veu plena de força i matisos, va saber donar vida a les cançons amb una intensitat emocional que la va convertir en llegenda. Juntament amb Chico Buarque va interpretar peces memorables com aquesta, que parla del desamor, la separació i la desolació, i que continua emocionant per la sinceritat i la passió amb què tots dos la van portar a l'escenari.

Sem carinho, sem coberta
No tapete atrás da porta
Reclamei baixinho
Dei pra maldizer o nosso lar
Pra sujar teu nome, te humilhar
E me vingar a qualquer preço
Te adorando pelo avesso
Pra mostrar que ainda sou tua
Até provar que ainda sou tua” ...



Colombia



... “Va subiendo la corriente
Con chinchorro y atarraya
La canoa de bareque
Para llegar a la playa

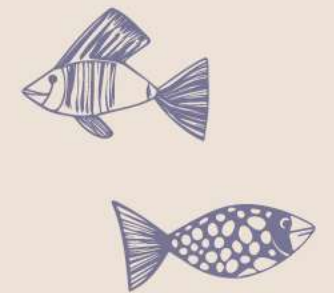
Habla con la luna
(El pescador) Habla con la playa
(El pescador) No tiene fortuna (oh, oh)
Solo su atarraya (oh, oh)

el pescador



Regresan los pescadores
Con su carga pa' vender
Al puerto de sus amores
Donde tienen su querer

Habla con la luna
(El pescador) Habla con la playa
(El pescador) No tiene fortuna (oh, oh)
Solo su atarraya” ...



Toto La Momposina

Toto La Momposina (Sònia Bazanta Vidas, 1940) va néixer a la vora del riu Magdalena, a Talaigua, un municipi de Colòmbia, en un entorn on la música era part de la vida quotidiana. Des de molt jove el seu cos i la seva veu parlen dels ritmes ancestrals del Carib colombià —cúmbia, bullerengue, mapalé— que havia après de la família i de la comunitat.

Amb cada cançó, Toto evoca la memòria viva de les arrels africanes i indígenes i converteix l'escenari en un espai de celebració i resistència. La seva trajectòria ha portat a mostrar al món la riquesa cultural de Colòmbia, i la seva poderosa veu continua sent un crit de dignitat i orgull popular que travessa fronteres i generacions.



... "A tu manera, descomplicado
En una bici que te lleve a todos lados
Un vallenato, desesperado



Una cartica que yo guardo donde te escribí
Que te sueño y que te quiero tanto
Que hace rato está mi corazón
Latiendo por ti, latiendo por ti



la bicicleta

Lleva, llévame en tu bicicleta
Óyeme, Carlos, llévame en tu bicicleta
Quiero que recorramos juntos esa zona
Desde Santa Marta hasta La Arenosa



Todos dicen (Lleva, llévame en tu bicicleta)
Pa' que juguemos bola 'e trapo allá en Chancleta
Que si a Piqué algún día le muestras el Tayrona
Después no querrá irse pa' Barcelona" ...

Shakira & Carlos Vives



Dues veus colombianes, que van decidir pedalar juntes sobre una melodia. Shakira, arrelada al pop global i nòmada cultural, i Carlos Vives, guardià de l'ànima vallenata: cadascú va portar el seu paisatge, cadascú va afegir la motxilla sonora. "La Bicicleta," composta per Shakira, Carlos i Andrés Castro, és un retrobament amb la infància: una excursió amb bicicleta per les ciutats de Santa Marta i Barranquilla, amb l'ànima plena de sol, mar, i les arrels a flor de pell.

La cançó és un mosaic d'estils: vallenato i pop, reggaeton i instruments caribenys com la flauta de millo o l'acordió, i teixeix un ritme nostàlgic i salat. "La Bicicleta" va guanyar a les categories de rècord de l'any i cançó de l'any als premis **Latin Grammy 2016**, es va enfilear en llistes llatinoamericanes i europees, i va inspirar des d'esdeveniments de zumba fins a coreografies en directe.

... “Baby, ven acá
Vamos a celebrar
Que la vida es una y nadie nos puede parar
Deja que hablen
Que digan, comenten
La verdad es dura, pero tú sabes muy bien

Que te jugaste to' por su amor
Diste todo y te traicionó
Perdonaste su gran error
Y ahora te ha vuelto a mentir
Querer romper lo que hay en ti
No lo dejes volver a ti
Nadie te puede destruir

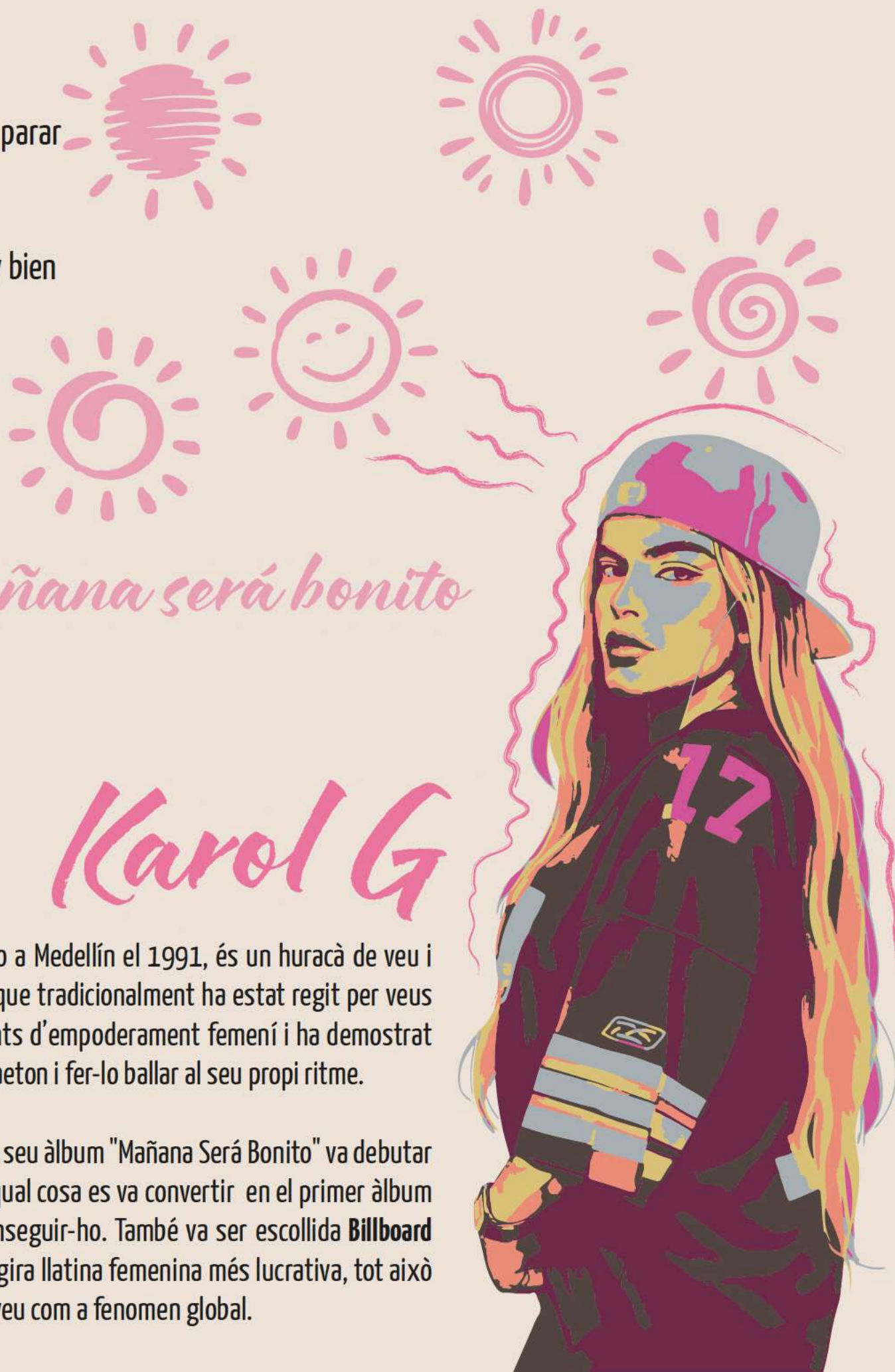
Porque mañana será bonito
Porque hasta el cielo vuelve azulito
Y to'a la niebla fue un ratito
Y nadie puede apagar tu brillo” ...

mañana será bonito

Karol G

Karol G, nascuda com Carolina Giraldo Navarro a Medellín el 1991, és un huracà de veu i talent que ha esculpit el seu lloc en un món que tradicionalment ha estat regit per veus masculines. Amb cada nota, ha construït ponts d'empoderament femení i ha demostrat que la força de les dones pot embogir el reggaeton i fer-lo ballar al seu propi ritme.

El 2023 va assentar-se al cim de la història: el seu àlbum "Mañana Será Bonito" va debutar al número u en la llista **Billboard 200**, amb la qual cosa es va convertir en el primer àlbum íntegrament en espanyol d'una dona en aconseguir-ho. També va ser escollida **Billboard Woman of the Year** el 2024, i va encapçalar la gira llatina femenina més lucrativa, tot això mentre trencava rècords i reafirmava la seva veu com a fenomen global.



Corea



... “아파트, 아파트, 아파트, 아파트
아파트, 아파트, uh, uh-huh, uh-huh
아파트, 아파트, 아파트, 아파트
아파트, 아파트, uh, uh-huh, uh-huh

Kissy face, kissy face sent to your phone, but
I'm tryna kiss your lips for real (uh-huh, uh-huh)
Red hearts, red hearts, that's what I'm on, yeah
Come give me somethin' I can feel, oh-oh-oh

Apt.



Don't you want me like I want you, baby?
Don't you need me like I need you now?
Sleep tomorrow, but tonight go crazy
All you gotta do is just meet me at the” ...

Rosé



Rosé (Roseanne Park), nascuda l'11 de febrer de 1997 a Auckland (Nova Zelanda), és una artista que ha crescut entre cultures. Quan tenia set anys es va mudar a Austràlia, i temps després va decidir seguir el seu instint musical a Corea del Sud. De vocalista de BLACKPINK ha passat a construir també el seu camí en solitari, posant al davant la seva veu i les seves emocions. La seva música barreja sensibilitat i força, amb una elegància que es nota cada vegada que puja a l'escenari.

La cançó “APT.”, llançada el 18 d'octubre de 2024 com a senzill principal del seu àlbum Rosie, va significar una fita: és una col·laboració amb Bruno Mars que ha batut rècords. Amb un estil que combina pop, pop-rock, pop-punk i noves ones, “APT.”, parla del que és espontani, dels moments inesperats, inspirada en un joc de beguda coreà i construïda amb cors engrescadors. Aquesta peça ha estat molt aclamada perquè mostra a Rosé no només com una estrella del grup, sinó com una veu pròpia capaç d'imprimir emoció i originalitat.



Equador



... “Yo sufro lo indecible si tu entristeces
No quiero que la duda te haga llorar
Hemos jurado amarnos hasta la muerte
Y si los muertos aman

Después de muertos amarnos mas
Si yo muero primero, es tu promesa
Sobre de mi cadáver dejar caer
Todo el llanto que brote de tu tristeza
Y que todos se enteren de tu querer

Si tú mueres primero, yo te prometo
Escribiré la historia de nuestro amor
Con toda el alma llena de sentimiento
La escribiré con sangre
Con tinta sangre del corazón

Si tú mueres primero, yo te prometo
Escribiré la historia de nuestro amor
Con toda el alma llena de sentimiento
La escribiré con sangre
Con tinta sangre del corazón” ...



nuestro juramento

Julio Jaramillo

Julio Jaramillo va néixer a Guayaquil l'any 1935 i amb el temps es va guanyar el sobrenom de “Rossinyol d'Amèrica”. La seva veu càlida i plena de sentiment va acompanyar generacions senceres i es va convertir en part inseparable de la memòria musical de l'Equador i de tota Llatinoamèrica. Especialment reconegut pels seus “pasillos equatorians” (un estil de dansa), també va donar vida a boleros, valsos, tangos i ranxeres, sempre amb una intensitat que feia vibrar cors sencers.

Les seves cançons eren històries cantades, promeses d'amor i de vida que arribaven a tots els racons. Aquesta peça, publicada l'any 1950, és una promesa d'amor etern, un reflex de la manera com Jaramillo sabia convertir els sentiments més íntims en melodies que encara avui ressonen. El seu llegat viu en cada veu que el recorda i en cada cor que troba consol en les seves cançons.



... “Dios dame fortaleza
Para sobrepasar el día
Porque ya siento que no puedo
Fingir más mi alegría
No puedo así
Vivir sin ti



He caminado muchas calles
Y visto mucha gente
Me siento vacía

Mil corazones he tocado
Mil canciones he cantado
Me siento vacía

Abrázame
Como sólo tú puedes
Como sólo tú puedes
Y guíame
Como sólo tú puedes
Como sólo tú puedes” ...



abrázame

Paulina Aguirre

Paulina Aguirre, nascuda a Quito, Equador, és una cantant que ha sabut unir la força del pop amb la profunditat de la música cristiana. Amb la seva veu clara i plena de llum, ha portat missatges de fe, esperança i amor a un públic que ha trobat en les seves cançons una companyia i una guia espiritual.

El 2009 va rebre un **Grammy Llatí**, reconeixement que va situar el seu talent en l'escena internacional. Aquesta cançó parla de la importància de viure plenament el present, i mostra com l'amor pot transformar cada instant de la vida i convertir-la en un regal únic i irrepetible.



Espanya



... “Se pinta de colores toda mi alma
Con esa dulce luz de tu mirada
Y al verte sonreír, vuelvo a tener fe

Me enamoré de ti y no me lo esperaba
Que algún día yo, de amor iba a morir

Y ahora tengo mi fortuna
Que es mirar la luna y, al pensarte, sonreír
Hoy vuelvo a vivir

Entraste, sin permiso, en mi vida
Creyéndome que todo lo tenía
Y ahora, que estás aquí, yo tengo un corazón” ...

me enamoré de ti

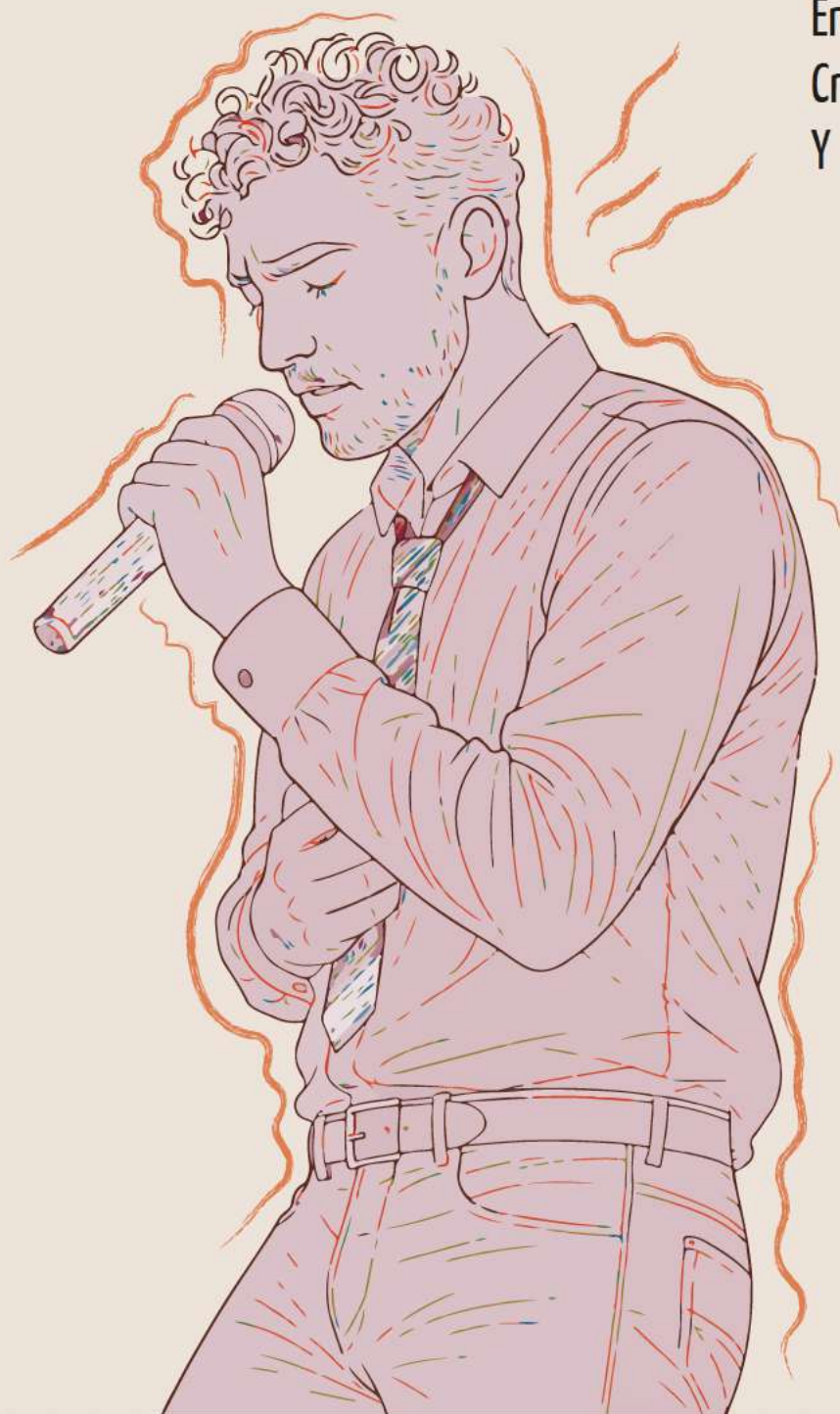
David Bisbal

David Bisbal, nascut a Almeria, va saltar a la fama gràcies a la seva participació en el concurs televisiu Operación Triunfo, que li va obrir les portes a una trajectòria musical d'èxit internacional. Amb la seva veu enèrgica i la seva presència escènica, s'ha consolidat com un dels artistes més estimats de la música pop en espanyol.

El seu àlbum "Premonició" li va valer cinc discos de platí en només una setmana, després de vendre més de 400.000 còpies, una fita que confirma la seva popularitat. Aquesta cançó parla d'un amor inesperat, aquell que arriba sense avisar i transforma la vida amb la força d'una sorpresa plena d'emoció.



Andalusia



... “Me siento tan rara
Las noches de juerga se vuelven amargas
Me río sin ganas
Con una sonrisa pintada en la cara

Soy solo un actor que olvidó su guion
Al fin y al cabo, son solo palabras
Que no dicen nada

sin ti no soy nada



Los días que pasan
Las luces del alba
Mi alma, mi cuerpo, mi voz
No sirven de nada
Qué no daría yo
Por ver tu mirada
Por ser como siempre los dos
Mientras todo cambia
Porque yo

Sin ti no soy nada
Sin ti no soy nada
Sin ti no soy nada” ...



Aragó



Amaral

Amaral és un grup musical nascut a Saragossa l'any 1992 i format per Eva Amaral (veu) i Juan Aguirre (guitarra). Des dels seus inicis, han sabut crear un so propi que barreja el pop-rock amb ritmes llatins, sintetitzadors i unes lletres plenes de sensibilitat i força poètica. La seva música ha connectat amb públics molt diversos i els ha convertit en un dels grups més estimats de l'escena espanyola.

Aquesta cançó parla d'un sentiment de forta dependència emocional, d'aquell vincle intens que pot arribar a dominar la vida d'una persona envers una altra, i ho fa amb la sinceritat i l'emotivitat que caracteritzen la seva obra.

... “Voy caminando por la vida
Sin pausa, pero sin prisa
Procurando no hacer ruido, vesti'o con una sonrisa
Sin complejo ni temores
Canto rumba' de colore'
Y el llorar no me hace daño siempre y cuando tú no llore', ay
Siempre y cuando tú no llore', ay

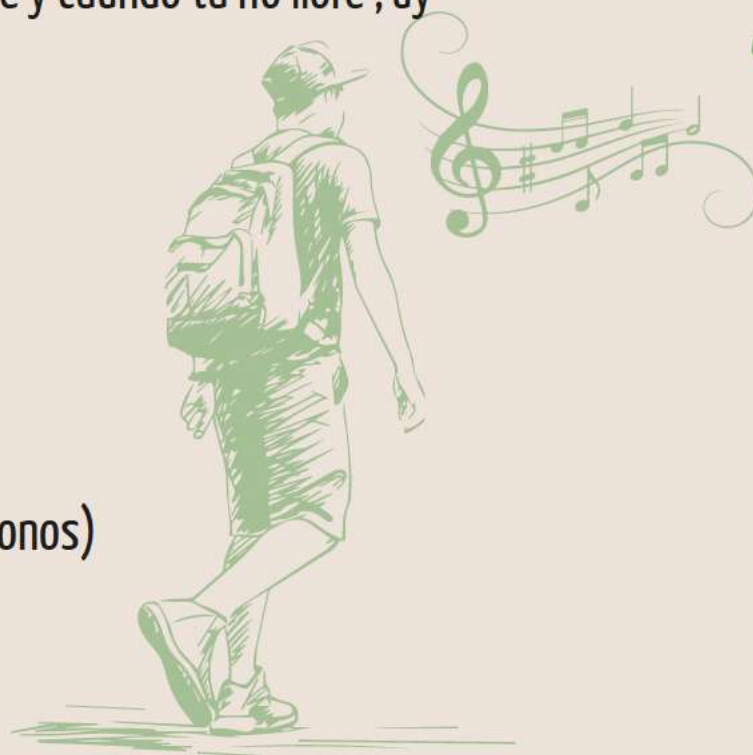
Y el Milindri a mí me llaman
En el mundillo calé
Porque al coger mi guitarra
Se me van solo' lo' pie'

Y este año le pido al cielo (ay, vámonos)
La salud del anterior
No necesito dinero
Voy sobra'o en el amor” ...

caminando por la vida



Asturies



Melendi

Melendi, nascut a Oviedo i actiu des de l'any 2000, és un cantant que ha sabut barrejar amb frescor el pop, el rock i la rumba catalana. La seva personalitat carismàtica i les seves lletres quotidianes i directes l'han convertit en un dels artistes més populars de l'escena musical espanyola, amb una trajectòria que ha anat creixent i evolucionant al llarg dels anys.

Aquesta cançó convida a prendre's la vida amb optimisme i sense preocupacions, mostrant la seva manera alegre i vitalista d'entendre la música: com una companya que transforma els reptes en motius per somriure i compartir.



... “Febrer m’ha duit la carta tan precisa
Vol que els lilàs s’obrin pels dits
I, en el cor, m’hi creixi una palmera
Què exigent que ve la primavera!
Què exigent que ve la primavera
I el meu cor tan malaltís
Tenc por que es cremi dins de la foguera
No puc desfer-me del seu encís

No puc desfer-me del seu encís
Obrir les branques i ballar amb ella
Pentinar-me al seu vent la cabellera
Cantar les llunes de les seves nits” ...



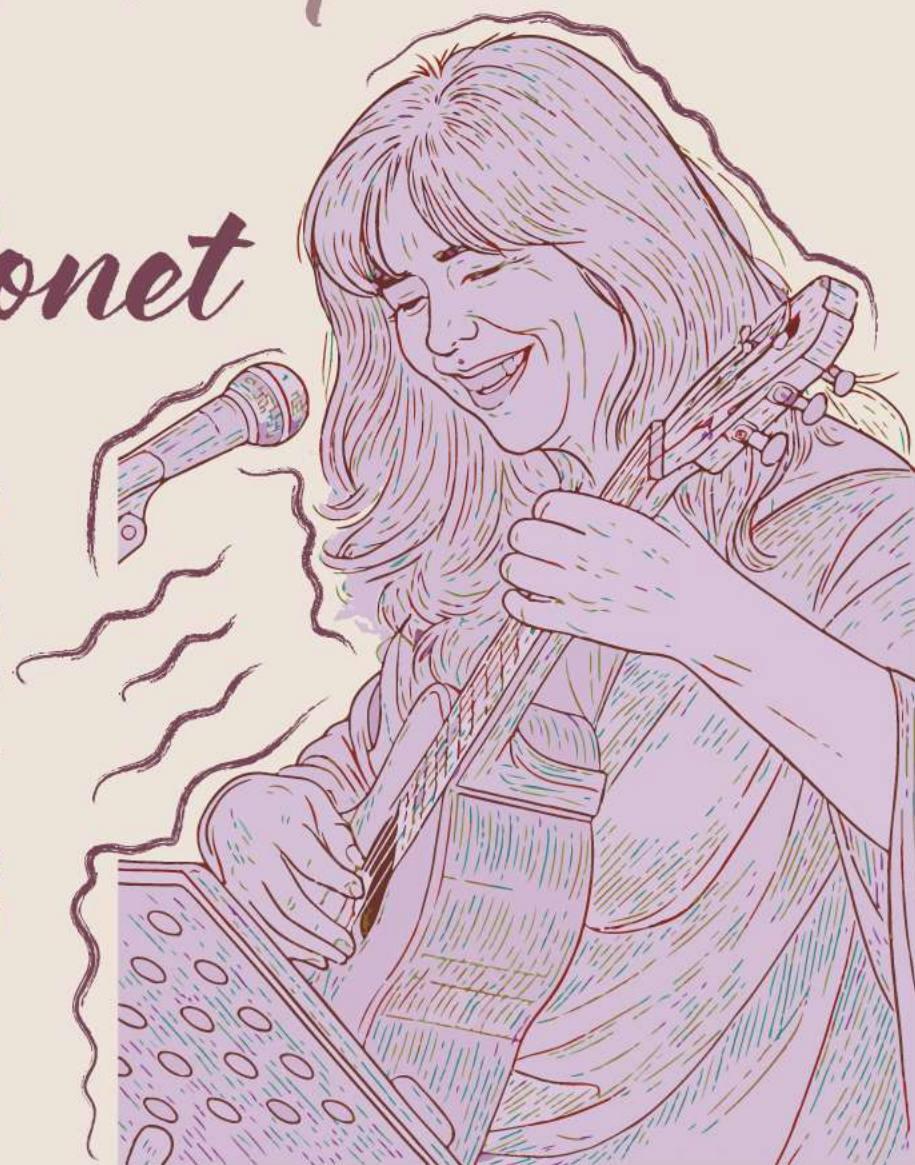
Illes Balears

dansa de la primavera

Maria del Mar Bonet

Maria del Mar Bonet, cantant mallorquina, va debutar als anys seixanta i des de llavors ha estat una de les veus més representatives de la música tradicional de les Illes i del Mediterrani. La seva trajectòria ha estat marcada per la recerca i difusió d’arrels populars, així com per la seva sensibilitat a l’hora de musicar poesia, donant nova vida a paraules que esdevenen cançó.

Aquesta peça parla de la bellesa primaveral en contrast amb la tristesa de l’amor i mostra la delicadesa amb què Bonet sap unir emoció, paisatge i tradició en una mateixa melodia.



... “Debajo del puente, en el río
hay un mundo de gente,
abajo, en el río, en el puente.



Y arriba del puente las cosas pendientes,
la gente que pasa, que mira y no siente.
Tomates, lechugas y pan del mercado,
te quiero, te odio, me tienes cansado.

Y arriba del puente las cosas de siempre,
no quiero mirarte, no quiero quererte,
café con azúcar, quiniela y olvido,
quién sabe del mundo debajo del río” ...

debajo del puente



Pedro Guerra

Pedro Guerra (Tenerife, 1966) és un cantautor canari que va començar a donar-se a conèixer amb el grup "Taller Canario" i que més tard va iniciar una trajectòria en solitari marcada per la seva veu suau i les seves lletres intimistes. Amb un estil que barreja la cançó d'autor amb influències del folk, el pop i els ritmes llatins, s'ha convertit en una de les veus més reconegudes i respectades de la música espanyola contemporània.

El seu tema “Debajo del puente” és una mostra clara del seu univers: una cançó que parla dels oblidats, dels que viuen al marge de la societat, amb una mirada tendra però també crítica. Així, Guerra utilitza la música no només per emocionar, sinó també per donar veu a històries sovint silenciades, fet que converteix la seva obra en un espai de memòria i sensibilitat social.



... “Hace tiempo que no escribo lo que siento
Hace tiempo que te busco y no te encuentro
Hace tiempo que no para este tormento
Será que nuestro amor, se lo llevo el viento
Hace apenas me juraste amor eterno
Me dejaste un eterno sufrimiento
Ya me voy acostumbrando a ese desierto
En medio de la noche, buscando tu cuerpo



Cantàbria

Devuélveme la vida que me las quita
Que me las quita, que me las quita
Devuélveme la vida que me las roba
Ay ay ay ay que me las roba
Devuélveme la llave de mis sentimientos, por favor
Que se me ha cerrado con tu amor y no se como abrir” ...

devuelveme la vida

David Bustamante

David Bustamante va néixer a San Vicente de la Barquera (Cantàbria) l'any 1982. Fill d'una família humil, va créixer entre l'olor de mar i la passió per la música. La seva vida va canviar quan va participar en la primera edició del programa Operación Triunfo el 2001, on la seva veu poderosa i l'estil apassionat el van portar a guanyar-se l'afecte del públic. Des d'aquell moment, va iniciar una trajectòria plena d'èxits que el va convertir en un dels cantants més estimats d'Espanya.

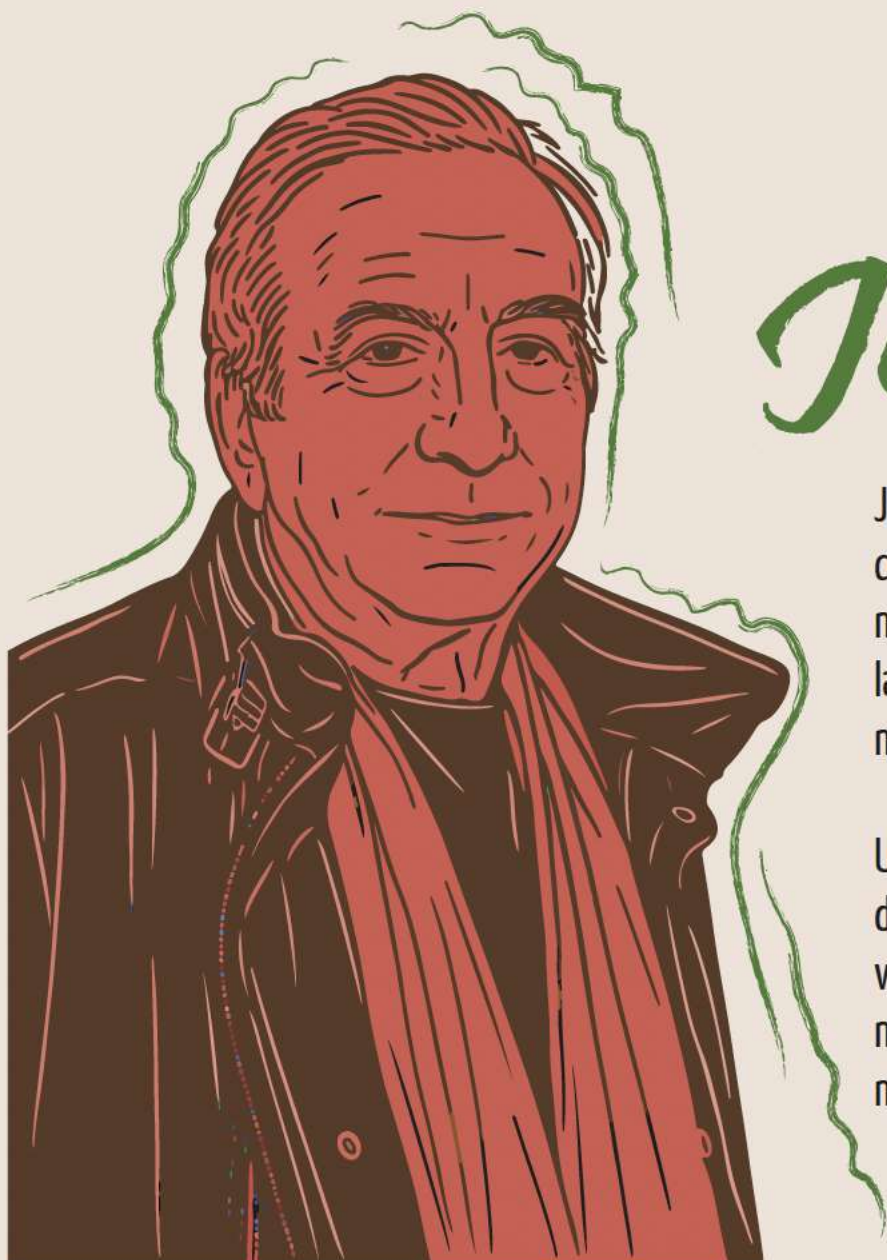
Amb més d'una desena d'àlbums publicats, milions de còpies venudes i diversos discos de platí, Bustamante ha construït una carrera sòlida que combina el pop romàntic amb balades i cançons plenes d'energia. També ha participat en musicals i programes de televisió, on ha mostrat la seva versatilitat i proximitat. Més enllà dels números i premis, la seva força està en el vincle proper amb el seu públic, que veu en ell no només un artista, sinó també aquell noi senzill que mai ha deixat enrere les seves arrels.



... "Que canten los niños, que alcen la voz
Que hagan al mundo escuchar
Que unan sus voces y lleguen al sol
En ellos está la verdad

Que canten los niños que viven en paz
Y aquellos que sufren dolor
Que canten por esos que no cantarán
Porque han apagado su voz" ...

Que canten los niños



Castella-la Manxa



José Luis Perales

José Luis Perales (Castejón, Conca, 1945) és un dels grans cantautors espanyols, conegut per la seva sensibilitat i la seva manera d'explicar històries a través de la música. Va començar escrivint cançons per a altres artistes, però aviat va trobar la seva pròpia veu, plena de tendresa i proximitat, que el va portar a vendre milions de discos i a convertir-se en un referent de la cançó d'autor en castellà.

Una de les seves cançons més emblemàtiques és "Que canten los niños", escrita després d'una visita a un orfenat de l'ONG "Aldeas Infantiles". En ella, Perales dona veu als més petits, i converteix el seu cant en un símbol d'esperança i de futur millor. Aquesta peça reflecteix el seu compromís humà i social i mostra com la música pot ser un pont de sensibilitat i consciència col·lectiva.

... “Me da pena que perdamos tiempo hablando
Que perdamos tanto tiempo discutiendo
Déjame que pueda ser
El que siempre dije ser

perdonarme

Perdonarme

Aunque sé no es tan fácil perdonarme
Que te pido que me dejes demostrarte
Que se aprende de los fallos
Y que entiendo que te duela, que estés triste y te cueste perdonar” ...



Castella i Lleó

Café Quijano

Café Quijano és un grup originari de Lleó, format pels germans Manuel, Óscar i Raúl Quijano. Des dels anys noranta han creat un estil molt personal que barreja pop amb bolero i influències llatines, amb la qual cosa aconsegueixen un so reconeixible que els ha dut a triomfar a Espanya i Llatinoamèrica. La seva música destaca per la calidesa de les lletres i la manera elegant amb què fan dialogar la tradició i la modernitat.

La cançó “Perdóname” és un bon exemple del seu univers: una peça que parla del penediment i la fragilitat de l’amor, amb una intensitat que toca el cor i convida a la reconciliació. Amb aquest tipus de cançons, Café Quijano ha sabut connectar amb el públic a través de sentiments profundament humans i universals.



... “Un crit a l'univers I se't trenca la veu
El nostre amor té tant valor que no té preu
Brindem per les persones que han deixat petjada
Pel dia que ens va portar al món la nostra mare

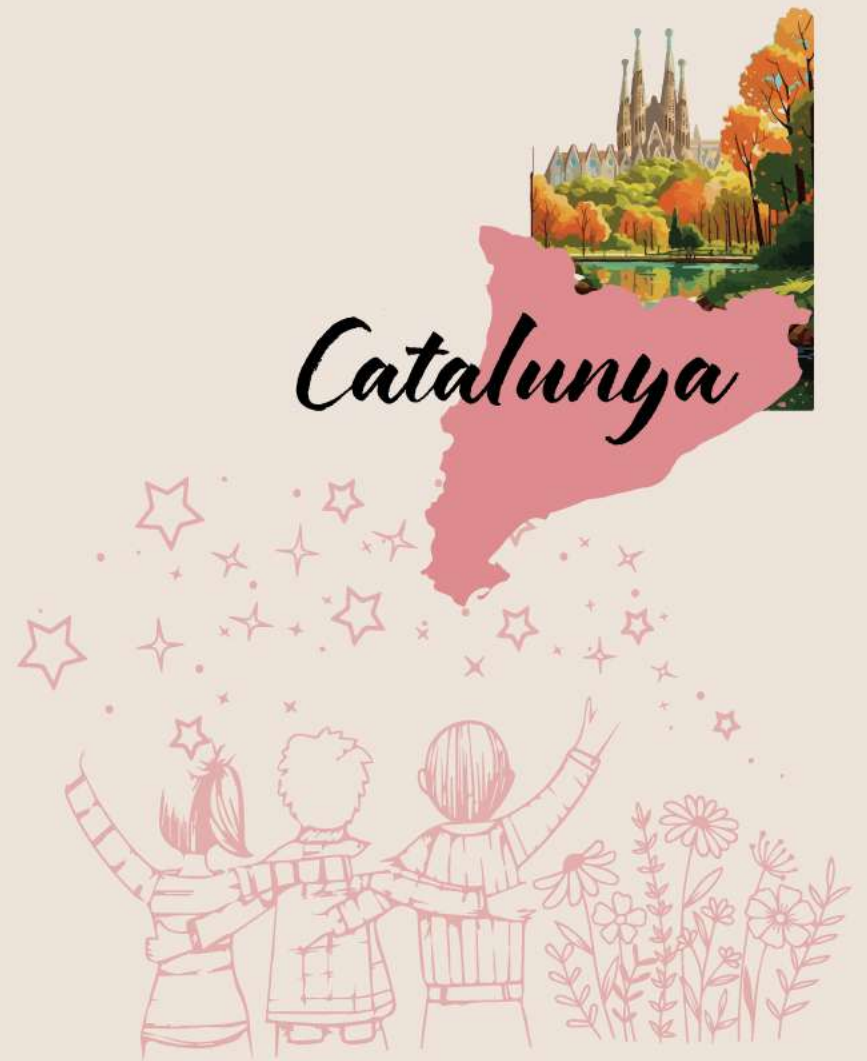
És igual que costi tant
No hi ha res gratis però estem aquí
Tu al meu costat enamorant-me
D'aquesta vida que estem vivint *sort de tu*

És igual, estem 'de guais'
Que sembla un somni però està passant
L'angoixa marxa I mira de lluny
Però no m'espanta si estic amb tu” ...

Oques Grasses



Catalunya



Oques Grasses és un grup català nascut l'any 2010 a la comarca d'Osona, que des del primer moment va sorprendre per un estil fresc i lliure d'etiquetes. Tot i que el seu so s'emmarca principalment en el pop, la seva música és eclèctica: juga amb el reggae, el funk, l'electrònica i els ritmes llatins, sempre amb lletres properes i optimistes. Amb sis discos publicats, s'han convertit en un dels grups més estimats del panorama musical català.

La cançó “Sort de tu” és un dels seus temes més emblemàtics, una peça que parla de l'agraïment i la força que neix de tenir algú al costat en els moments difícils. Amb la seva frescor i vitalitat, resumeix molt bé l'esperit del grup: cançons que aixequen l'ànim i que connecten amb el públic de manera sincera i directa.

... “No me mires, no me mires (no me no me)
no me mires no me mires dejalo ya
que hoy no me he peinado a la mo (oda da da)
y tengo una imagen demasiado normal
para que te pueda gustar
Uh uh uh

Sombra aqui sombra allá
maquillate maquillate
un espejo de cristal
y mirate y mirate
sombra aqui sombra allá
maquillate maquillate” ...



Comunitat de Madrid



Ana Torroja

Ana Torroja és una cantant madrilenya que va esdevenir la veu inconfusible de Mecano, un grup format el 1981 juntament amb Nacho i José María Cano. Fill de "la movida madrilenya", Mecano va ser un dels símbols d'aquella onada creativa que volia trencar amb la grisor del franquisme i la censura, portant aire fresc a la música i a la cultura espanyola. Entre 1981 i 1998, el grup va marcar tota una generació amb un pop atrevit, ple de melodies memorables i lletres que connectaven amb la vida quotidiana i els canvis socials del moment.

Una de les seves cançons més recordades és "Maquillaje", que parla amb ironia de la superficialitat i les aparences. Interpretada amb la veu clara i expressiva d'Ana Torroja, es va convertir en un himne d'aquella època i en un reflex del to fresc i juganer que caracteritzava Mecano. Després de la trajectòria amb el grup, Ana va seguir en solitari, però sempre quedarà unida a aquella etapa que va revolucionar el pop espanyol.

... "Sí, senyor!
Que sí, senyor!
Sí, senyor!
Té la raó, senyor!
Sí, senyor!
Diguem, senyor!
Ben cert, senyor!
Sí, senyor!
Sí, senyor!
A disposar, senyor!
Vostè és un senyor!
Sí, senyor!
Sí, senyor!

Sí, senyor!
Visca el senyor!
Vostè és l'amo, senyor!
A les ordres, senyor!
Sí, senyor!
Sí, senyor!
Que sí, senyor!
Sí, senyor!
Senyor
Està content, senyor?
Puc marxar, ja, senyor?
Gràcies, senyor!
Gràcies, senyor!" ...

sí, senyor



País Valencià

Ovidi Montllor

Ovidi Montllor (Alcoi, 1942 – Barcelona, 1995) fou un actor i cantautor que es va convertir en una de les veus més punyents de la Nova Cançó. Va iniciar la seva trajectòria artística l'any 1965 com a poeta i cantant, i aviat va començar a recitar i musicar versos de grans autors com Vicent Andrés Estellés, Joan Salvat-Papasseit o Pere Quart. El seu origen obrer i la seva militància política van marcar profundament una obra d'esperit combatiu, que el situa com un dels referents culturals més sòlids dels Països Catalans.

La seva cançó "Sí, senyor" és un exemple clar d'aquesta mirada crítica: amb ironia i contundència, qüestiona les jerarquies, les relacions de patronatge i les desigualtats socials. La seva veu, aspra i honesta, continua sent avui un crit de resistència i un recordatori del paper que pot tenir la cultura com a eina de transformació.





... “Traficantes a lo macho
Escorpiones de tequila
Andan los gringos colgados
De sus cuerdas bendecidas

Quando suben los licores
Aúllan a la luna llena
Y le sacan los colores
A la pálida tristeza
Y le sacan los colores
A la pálida tristeza



Traficantes a lo macho
Escorpiones de tequila
Andan los gringos colgados
De sus cuerdas bendecidas

Ya no suben los licores
Bajan las almas en pena
Despertaron a Dolores
Disparos de metralleta
Despertaron a Dolores
Disparos de metralleta” ...

escorpiones de tequila



Bambikina

Bambikina (Esther Méndez, Càceres, 1991) és una cantautora que ha construït un univers propi dins de l'escena independent espanyola. Amb influències del folk americà, el rock i la psicodèlia, la seva música crea atmosferes intenses i plenes de matisos. La seva veu, alhora delicada i poderosa, s'ha convertit en el segell d'una artista que busca emocionar i sacsejar.

La cançó “Escorpiones de Tequila” reflecteix aquesta manera d'entendre l'art: és un crit visceral, ple de força i de nocturnitat, on es barregen l'embriaguesa i les ferides emocionals. Amb aquest tema, Bambikina mostra la seva cara més salvatge i fosca, i converteix el dolor i la intensitat vital en matèria poètica i musical.



Extremadura



... “A una isla del Caribe
He tenido que emigrar
Y trabajar de camarero
Lejos, lejos de mi hogar
Me invade la morriña
El dolor de Breogán
Cuando suena la Muñeira
El llanto empieza a brotar (A brotar)



Galicia

Miña terra galega

Miña Terra Galega
Donde el cielo es siempre gris
Miña Terra Galega
Es duro estar lejos de ti (Lejos de ti) ...

Siniestro total



Siniestro Total és un grup gallec de punk rock nascut a Vigo l'any 1981, en plena efervescència de la música alternativa espanyola. Amb un estil irreverent i provocador, es van guanyar un espai propi dins l'escena per les seves lletres carregades d'humor negre, crítica social i esperit gamberro. Al llarg dels anys han estat considerats un dels grups més emblemàtics del rock en castellà i gallec.

Una de les seves cançons més conegudes és la seva versió de “Sweet Home Alabama”, adaptada amb lletra en castellà i gallec. El tema, que ha estat qualificat per la premsa com un autèntic himne “no oficial” de Galícia, mostra la capacitat de Siniestro Total per transformar clàssics del rock internacional en peces pròpies, carregades d'identitat i de la seva inconfusible ironia.

... “Aprendimos a quererte
Desde la histórica altura
Donde el sol de tu bravura
Le puso cerco a la muerte

Aquí, se quedara clara
La entrañable transparencia
De tu querida presencia
Comandante Che Guevara

Tu mano gloriosa y fuerte
Desde la historia dispara
Cuando todo Santa Clara
Se despierta para verte

Aquí, se quedara clara
La entrañable transparencia
De tu querida presencia
Comandante Che Guevara” ...

La Rioja



hasta siempre, comandante



Soledad Bravo

Soledad Bravo va néixer a Logroño (La Rioja) el 1943, però va créixer a Veneçuela, on la seva veu es va forjar entre la música popular i el compromís social. Amb una carrera que travessa dècades i continents, ha estat reconeguda per la seva força interpretativa i per la manera d'entendre el cant com una eina de memòria i llibertat.

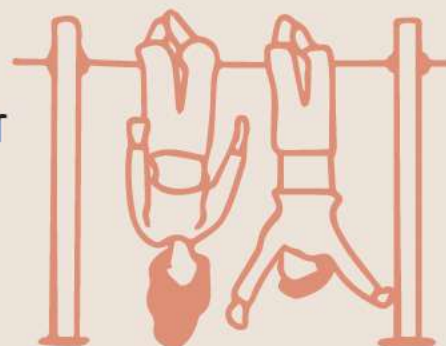
Una de les seves cançons més estimades és “Hasta siempre, Comandante”, on ret homenatge al Che Guevara. Amb aquesta peça, Bravo va donar cos a la seva veu combativa i va consolidar-se com a referent de la cançó protesta i converteix cada interpretació en un crit d'esperança i en un recordatori del poder transformador de la música.

... "Vale que tu ego esté lleno de adornos y no necesites poner
La otra mejilla, tu grano de arena y la cara de "todo va bien"

Solo escuece más porque es reciente
No se va a curar y qué más da

No te creas lo que dicen los cantantes
No hagas caso a la mitad de lo que ves
La verdad es que nada es tan importante
La verdad es que nada es tan importante

Puede que estallen las bombas en casa y tus padres no firmen la paz
A veces las cosas se arreglan si asumes que nadie las puede arreglar" ...



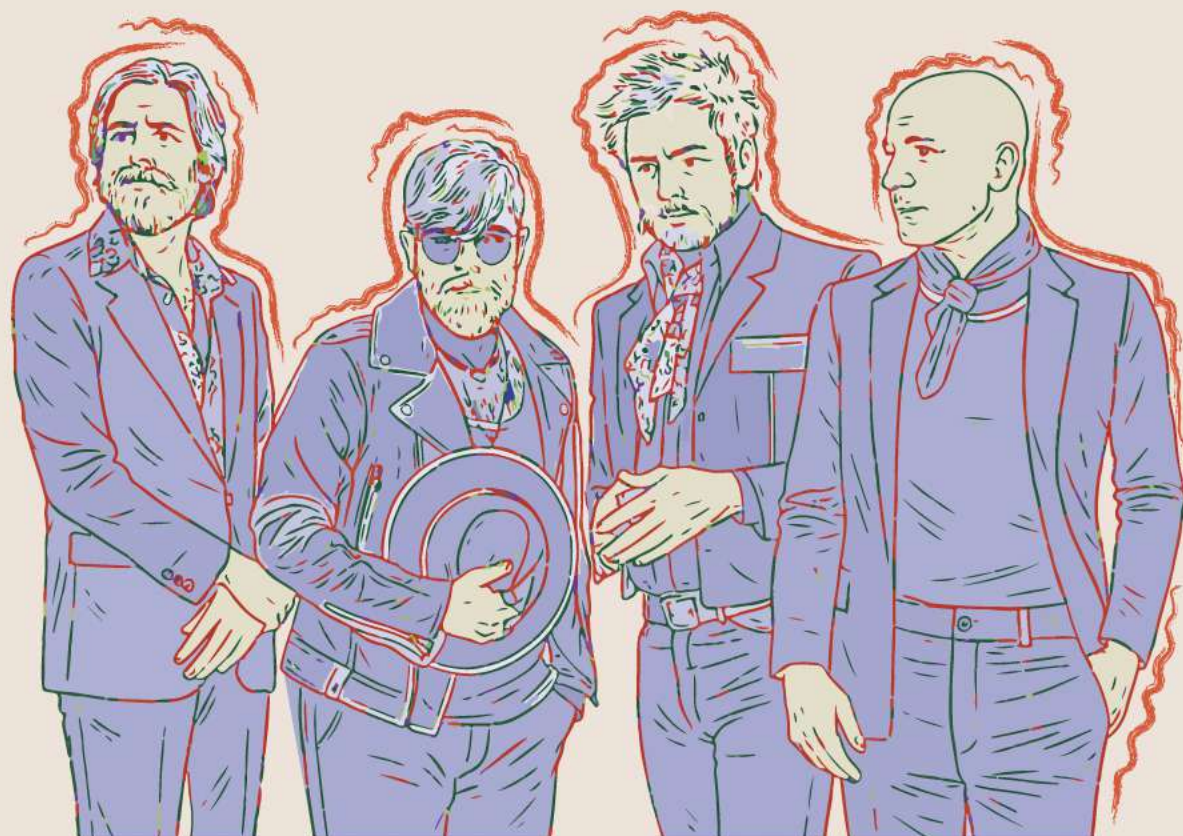
Múrcia



el bien



Viva suecia



Viva Suecia és un grup d'indie-rock format a Múrcia l'any 2013, que ha sabut guanyar-se un lloc destacat dins l'escena espanyola cantant en castellà i connectant amb un públic ampli i fidel. El seu so, intens i melòdic, combina guitarres potents amb lletres que parlen de sentiments quotidians i emocions universals.

Aquesta cançó reflexiona sobre la importància que donem als problemes i preocupacions del dia a dia, i com sovint deixem que ens pesin més del compte. Amb la seva energia i sensibilitat, Viva Suecia convida a mirar la vida des d'una altra perspectiva i donen a la música un paper alliberador.



Navarra

Sofia Esparza

Sofia Esparza Jáuregui és una soprano navarresa que ha anat construint una carrera plena de sensibilitat i dedicació al món de l'òpera i la música clàssica. Formada en conservatoris i escoles superiors de música, ha destacat per la claredat de la seva veu i per la manera de transmetre emocions a través de cada interpretació.

Al llarg dels anys, ha pujat a escenaris tant nacionals com internacionals, abordant repertoris que van des de l'òpera i l'oratori fins a la cançó lírica. Amb un estil que combina rigor tècnic i passió artística, Sofia Esparza s'ha consolidat com una veu jove i prometedora que representa amb orgull el talent musical navarrès.

... “En algún lugar de un gran país
Olvidaron construir
Un hogar donde no queme el sol
Y al nacer no haya que morir

Y en las sombras
Mueren genios sin saber
De su magia
Concedida, sin pedirlo
Mucho tiempo antes de nacer

No hay camino que
Llegue hasta aquí
Y luego pretenda salir
Con el fuego de
El atardecer arde la hierba” ...



País Basco



en algun lugar

Duncan Dhu

Duncan Dhu és un grup nascut al País Basc a mitjans dels anys vuitanta, format inicialment per Mikel Erentxun, Diego Vasallo i Juan Ramón Viles. Van destacar de seguida dins l'escena per un estil diferent del rock més radical que dominava el moment, oferint un pop-rock acústic i senzill, amb influències del rockabilly i un aire fresc i melòdic que connectava amb el gran públic.

Les seves cançons, plenes de sensibilitat i melodies captivadores, els van convertir en un referent del pop espanyol dels vuitanta i noranta. El seu so, íntim, però directe, encara avui desperta nostàlgia i recorda la manera en què Duncan Dhu va obrir camins nous dins la música en castellà.



... “Diquela primo, la que camela
Arropaíca por la noche traigo yo la candela
Vaya, telita, tela, llegó la regullente
Y má' elegante no pierdo soniquete
Ni pá tra' ni pá delante
Que hasta mi cante te taconeo el corazón con el arte
Aje, que aquí hay coraje, que aquí hay malaje
Que aquí hay puro voltaje sin mú poca leche
Tatuaje pá juerga de noche que
Que se me enciende lo' lunare'
Si me mira' killo! ay!
Con tu sakai de diablillo
Y su caracolillo destartala'o!
Invítame a un vinillo niño
No seas para'o!” ...



Zíngara rapera



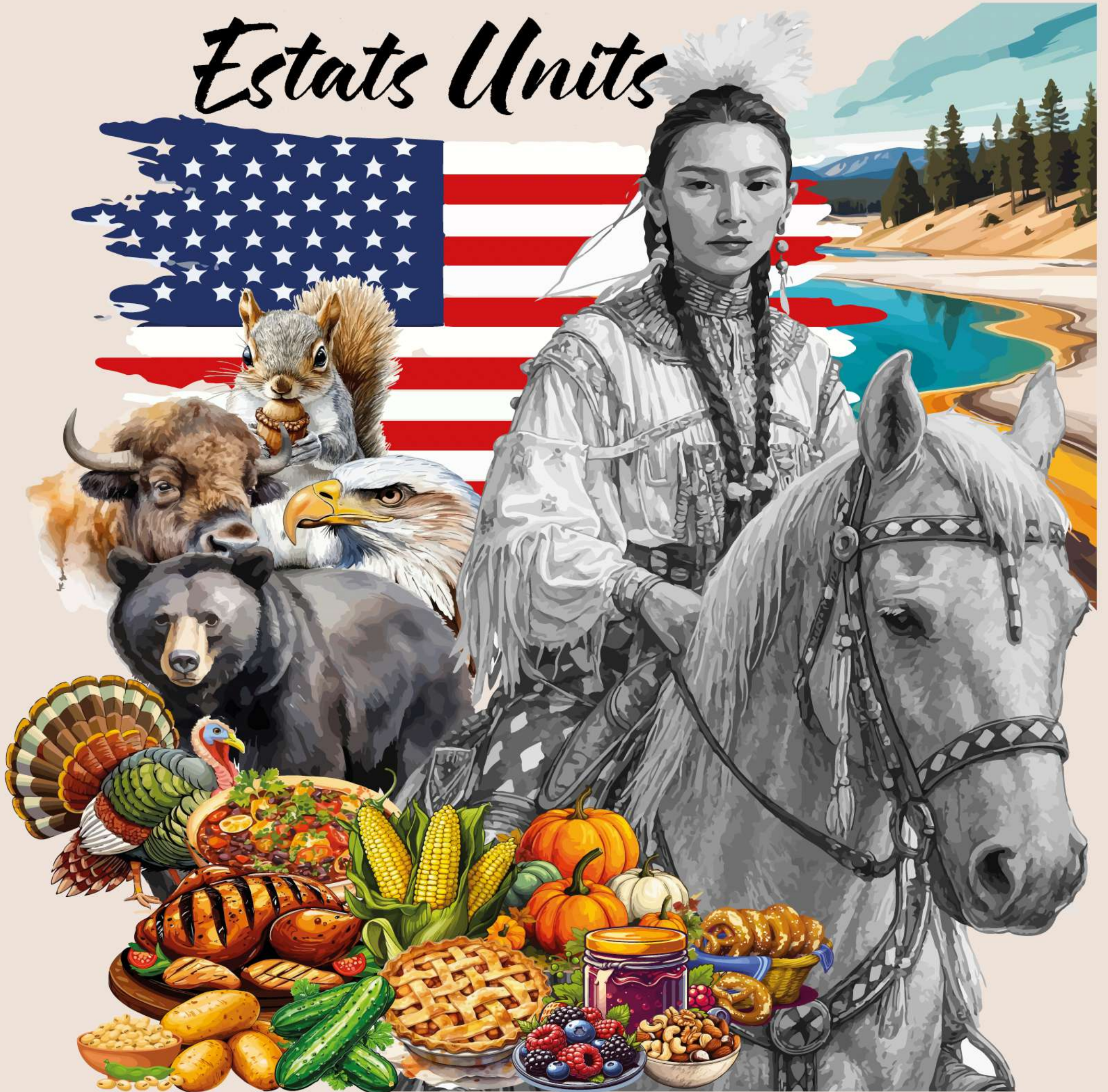
*Ceuta i
Melilla*

La Shica

La Shica (Elsa Rovayo, Ceuta, 1976) és una artista que va créixer amb l'arrel flamenca i la dansa espanyola, però que ben aviat va decidir trencar motlles. El seu estil barreja la copla amb ritmes urbans com el hip-hop i el funk, donant lloc a un univers musical fresc, irònic i profundament personal. Sobre l'escenari és magnètica: canta, balla i interpreta amb una llibertat que contagia.

El 2010 va publicar l'àlbum “Trabajito de chinos”, amb què va guanyar dos Premis de la Música a Artista Revelació i Autor Revelació. D'aquest disc en destaca la cançó “Zíngara rapera”, que es va convertir en la més escoltada i va mostrar al món aquesta barreja única de copla i rap. Amb aquest treball, La Shica va obrir un camí diferent dins la música espanyola, reivindicant les arrels però amb una mirada descarada i contemporània.

Estates Units



... "Messages keeps gettin' clearer
Radio's on and I'm movin' 'round my place
I check my look in the mirror
Wanna change my clothes, my hair, my face
Man, I ain't gettin' nowhere
I'm just livin' in a dump like this
There's somethin' happenin' somewhere
Baby, I just know that there is

You can't start a fire
You can't start a fire without a spark
This gun's for hire
Even if we're just dancin' in the dark" ...

dancing in the dark

Bruce Springsteen

Bruce Frederick Joseph Springsteen, conegut arreu del món com The Boss, va néixer a Long Branch, Nova Jersey el 1949. Des de ben jove va convertir la música en el seu llenguatge vital, barrejant rock, folk i blues amb històries que parlaven de treballadors, somnis trencats i esperances senzilles. Amb la seva veu profunda i les seves llargues nits de concert al costat de l'E Street Band, Springsteen es va guanyar el cor de milions de persones, que veien reflectida en ell la seva pròpia vida.

Una de les seves cançons més icòniques és "Dancing in the Dark", publicada el 1984 dins l'àlbum *Born in the U.S.A.* Amb un ritme vibrant i una melodia atractiva, la peça parla del desig de trencar la rutina i retrobar l'energia vital enmig de la insatisfacció i la frustració. La cançó es va convertir en un dels seus majors èxits comercials, fet que el va consolidar com a icona del rock i va mostrar el seu costat més íntim i vulnerable alhora que feia ballar tota una generació.



... "Wherever you go, that's where I'll follow
Nobody's promised tomorrow
So I'ma love you every night like it's the last night
Like it's the last night

Die with a Smile

If the world was ending, I'd wanna be next to you
If the party was over and our time on Earth was through
I'd wanna hold you just for a while and die with a smile
If the world was ending, I'd wanna be next to you" ...



Lady Gaga & Bruno Mars

Lady Gaga, va néixer a Nova York l'any 1986, és una cantant, compositora, actriu i activista que va irrompre amb força el 2008 amb el seu disc "The Fame". Coneguda pel seu talent i també per la seva capacitat de reinventar-se, Gaga ha fet del seu art una combinació de música, moda i compromís social i s'ha convertit en un símbol global d'autenticitat i llibertat creativa. Bruno Mars (Honolulu, Hawaii, 1985), és un artista polifacètic: cantant, compositor, productor, coreògraf i actor de doblatge. Des de ben petit va créixer envoltat de música i escenaris, i amb el temps s'ha convertit en una de les grans estrelles del pop mundial gràcies al seu carisma i a la seva capacitat per barrejar estils com el funk, el soul i el R&B amb una energia contagiosa.

Junts van unir les seves veus a "Die With A Smile", una balada plena d'emoció que parla d'estimar sense por i fins al final. La cançó és el punt de trobada entre l'estil elegant i clàssic de Bruno Mars i la força dramàtica de Lady Gaga, cosa que demostra que, quan dues estrelles d'aquesta magnitud es troben, poden crear un moment musical capaç de commoure el món sencer.



... "I ain't gonna do you wrong while you're gone
Ain't gonna do you wrong (oo) 'cause I don't wanna (oo)
All I'm askin' (oo)
Is for a little respect when you come home (just a little bit)
Baby (just a little bit) when you get home (just a little bit)
Yeah (just a little bit)

I'm about to give you all of my money
And all I'm askin' in return, honey
Is to give me my profits

Respect

When you get home (just a, just a, just a, just a)
Yeah baby (just a, just a, just a, just a)
When you get home (just a little bit)
Yeah (just a little bit) Do it for me now, just a little bit" ...



Aretha Franklin

Aretha Franklin (Memphis, 1942 – Detroit, 2018) va ser molt més que una cantant: va ser la Reina del Soul i una veu que va marcar la història. Des de petita, a l'església baptista on cantava el seu pare, va aprendre que la música podia ser un crit de fe i també de llibertat. La seva carrera la va portar a guanyar divuit premis Grammy i a ser la primera dona a entrar al Rock and Roll Hall of Fame, però el seu llegat va molt més enllà dels números.

Amb la seva interpretació de "Respect" (1967), Aretha va convertir una cançó en un himne universal. Aquella paraula cantada amb força no només demanava respecte en una relació, sinó que es va transformar en una bandera de la lluita pels drets civils i el feminisme. Franklin va donar veu a una generació que volia ser escoltada i, amb cada nota, va recordar que la música pot ser també una eina de canvi i justícia.

Filipines



... “Ang pangarap ko'y
Nagmula sa'yo
Sa'yong ganda ang puso'y di makalimot
Tuwing kapiling ka
Tanging nadarama
Ang pagsilip ng bituin sa 'yong mga mata
Ang saya nitong pag-ibig
Sana ay 'di na mag-iiba
Ang pangarap ko ang 'yong binubuhay
Ngayong nagmamahal ka sa akin ng tunay
At ang himig mo'y
Parang musika
Nagpapaligaya sa munting nagwawala” ...

dadalhin



Regine Velasquez

Regine Velasquez és una cantant i actriu filipina que ha esdevingut una de les grans icones de la cultura popular del seu país. Coneguda pel seu increïble rang vocal i la seva tècnica poderosa, va començar a entrenar la veu de manera poc convencional: de nena, el seu pare la feia cantar mentre se submergia al mar fins al coll, per enfortir la respiració i el control. Aquella disciplina i passió la van portar a convertir-se en una de les artistes més estimades i respectades de Filipines.

La seva cançó “Dadalhin” és un bon exemple del seu art: una balada intensa i emotiva que parla de promeses d’amor i de portar l’altre a un lloc millor. Amb la seva interpretació, Regine no només mostra la seva potència vocal, sinó també la seva capacitat d’arribar al cor de qui l’escolta, amb la qual cosa fa que la seva música sigui recordada com un pont d’emoció i bellesa.

França



... "Prends garde, sous mon sein, la grenade
Sous mon sein-là, regarde
Sous mon sein, la grenade

Prends garde, sous mon sein, la grenade
Sous mon sein-là, regarde
Sous mon sein, la grenade

Hé toi
Mais qu'est-ce que tu crois?
Je ne suis qu'un animal
Déguisé en madone" ...

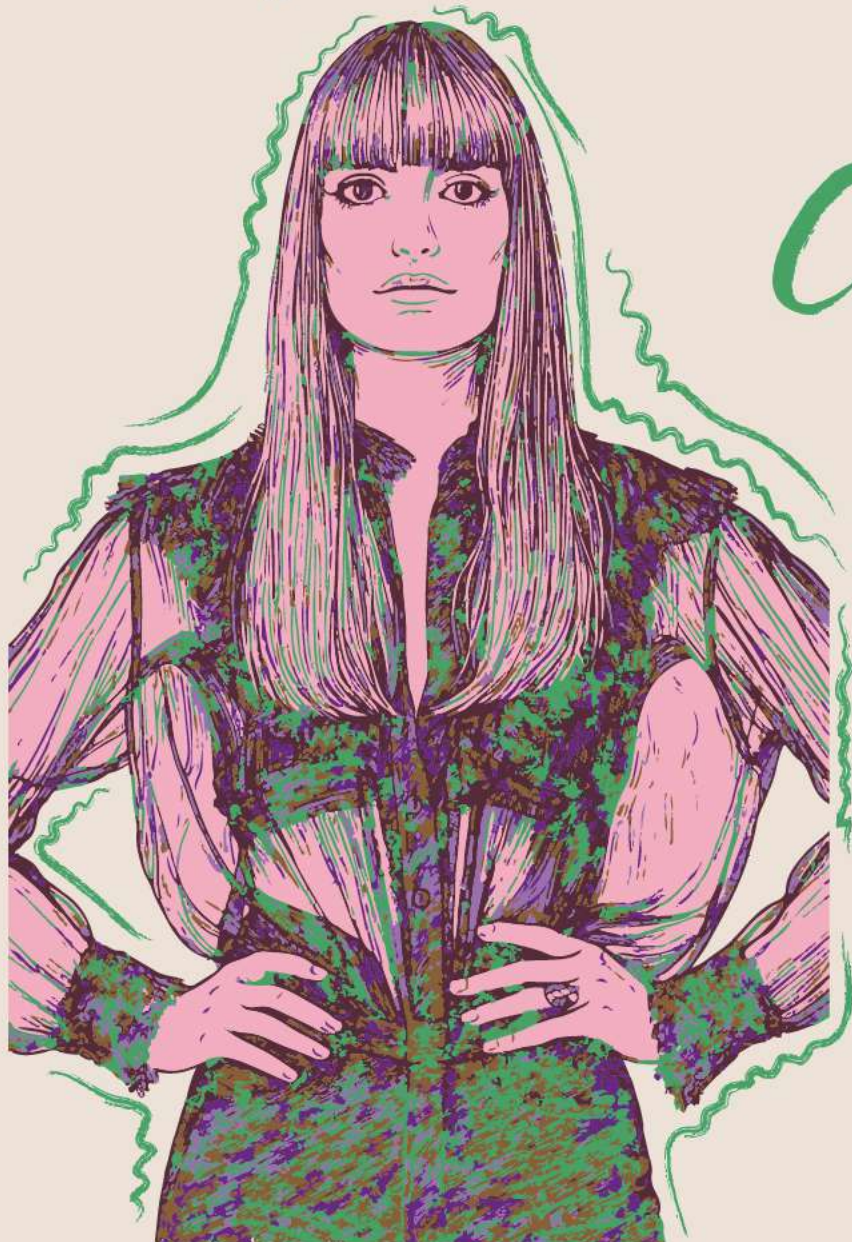
la grenade



Clara Luciani

Clara Luciani és una cantautora francesa nascuda a Martigues l'any 1992 i activa des del 2011. Va començar formant part de bandes fins a trobar la seva pròpia veu, marcada per un timbre profund i un estil que combina el pop amb la cançó francesa i influències del rock i la música de disco. En pocs anys s'ha convertit en una de les artistes més estimades i representatives de la nova escena musical francesa.

La seva cançó "La grenade" s'ha convertit en un veritable himne contemporani: una peça que celebra la força femenina i qüestiona les expectatives de gènere en la societat actual. Amb una energia poderosa i un missatge clar, Luciani fa de la seva música un espai de llibertat i reivindicació i dona veu a moltes dones que es reconeixen en les seves paraules.



... “Le jour est venu et moi aussi
Mais j'veux pas être le premier
Si on avait plus rien à s'dire, et si, et si
J'fais des détours dans l'quartier

C'est fou, c'qu'un crépuscule de printemps
Rappelle le même crépuscule qu'y a dix ans
Trottoirs usés par les regards baissés
Qu'est-ce que j'ai fait d'ces années?

place des grands hommes

Patrick Bruel

Maurice Benguigui, més conegut com a Patrick Bruel, va néixer a Algèria el 1959 i amb els anys s'ha convertit en una de les grans figures de la cultura francesa. Cantant, compositor i també actor, la seva trajectòria artística és tan diversa com intensa. Amb una veu càlida i propera, ha sabut combinar el pop amb la cançó francesa més clàssica, alhora que ha construït una carrera paral·lela en el cinema i fins i tot al món del pòquer professional.

Una de les seves cançons més estimades és “Place des grands hommes”, una peça que parla de les retrobades amb els amics del passat i de com el temps transforma les vides. Amb aquesta cançó, Bruel va connectar amb tota una generació i converteix els records i les emocions compartides en un himne tendre i universal.

J'ai pas flotté tranquille sur l'eau
J'ai pas nagé le vent dans le dos
Dernière ligne droite, la rue Soufflot
Combien seront là, quatre, trois?
Deux, un, zéro?" ...



Georgia



თუ გინდა გამოყევი
თუ გინდა გამიშვი
გზად თუნდაც წავიმლეროთ
ვეცადოთ რა გვიშლის
ბევრი მაქვს მოსაყოლი
პატარა ამბავი
ხალისი წამოიღე
სითბო კი აქ არის

ეს საქართველოა
საქართველოა
საქართველოა

წარსულის ქებაში და
ანმყოფე კამათით
იმედით მომავლის და
ან ასე მარადის
დარჩება ისტორიას
სევდით და ხალისით
გზადაგზა იარები
გაქრება თავისით

Sakarzveloa



Mgzavrebi



Mgzavrebi és una banda de Geòrgia nascuda el 2006. El que va començar amb tres músics s'ha anat ampliant fins a convertir-se en un grup de set membres que porta a l'escenari una energia col·lectiva i plena de vida. La seva música barreja el folk amb el rock, sempre amb un fort component d'emoció i improvisació, cosa que fa que cada concert sigui únic i proper al públic.

La cançó "Sakarzveloa" és una de les més representatives del seu esperit: un cant ple d'arrels, que parla de la identitat georgiana i de la connexió profunda amb la terra. Amb ella, Mgzavrebi ha sabut transformar la tradició en un llenguatge universal que emociona i uneix més enllà de les fronteres.

Ghana



Oh, ah
Ooh, ooh, ɔɔɔ yi
ɔɔɔ mu gu ahodoɔ o, ɔɔɔ mu gu ahodoɔ o
Ebi deɛ yɛ sika dɔ, ebi deɛ yɛ ahoɔfɛ dɔ
Me dɔ yi yɛ ɔɔɔ kann nti
Sɔ me mu dekyedeɛkye te sɛ ahwehwɛ
Ah, kyɛ-kyɛ

Mfitiaseɛ no, dedeɛde, enkɔ wie akyire no, yayaaya
Eno deɛ mempe o
Obi adane Mr. Otua, na obi tae akyire retwe current
Eno yɛ asisie o



Kojo Antwi

Kojo Antwi, conegut també com a **Mr. Music Man**, és un cantant i compositor de Ghana que ha sabut barrejar el gènere musical **highlife** tradicional amb el **reggae** i els ritmes contemporanis africans. La seva veu càlida i el seu estil únic l'han convertit en una de les figures més estimades i influents de la música ghanesa, amb una trajectòria que travessa dècades i generacions.

La seva cançó "Ammrika" és un dels seus temes més destacats, on parla de la realitat de la diàspora africana i de les esperances i desil·lusions que molts associen amb el somni americà. Amb ella, Antwi no només canta una història personal i col·lectiva, sinó que també reafirma el paper de la música com a pont entre continents i experiències compartides.

Na sɛ mede m'akoma nyinaa ma wo ah
Na woyɛ wo ho Konongo Kaya a
Wo a, wonsoa, na womma obi nso nsoa
Enneɛ, na mɛyɛ me ho Michael Johnson

Ooh, girl, ooh, ɔɔɔ ei
Eno deɛ, ammirika o, oh
Ooh, girl, ooh, ɔɔɔ ei
Eno deɛ ammirika o, girl

Ammrika



A stylized illustration of a man with a beard and mustache, wearing a light-colored tank top, sitting with his arms crossed. He is surrounded by a large flock of birds flying in the sky above him. The background is a light, textured wash of color.

Di Mang Nyaanga

Abu Sadik

Abu Sadiq Naanigoo és un músic de Ghana conegut pel seu estil que fusiona el reggae amb matisos del highlife africà, oferint melodies que combinen ritme i emoció. La seva veu càlida i profunda ha captat l'atenció de públics que busquen a la música una connexió senzilla però poderosa, gairebé íntima.

Una de les seves cançons més destacades és "Di Mang Nyaanga", un tema que s'ha convertit en un dels favorits dins del seu repertori. Amb un ritme suau i evocador, la cançó transmet sensacions profundes: és música que envolta, ressonant com un murmuri que s'instal·la al cor.

Guatemala



... “Señora de las cuatro décadas
Usted no necesita enseñar
Su figura detrás de un escote
Su talento está en manejar
Con más cuidado el arte de amar

Señora de las cuatro décadas
No insista en regresar a los treinta
Con sus cuarenta y tantos encima
Deja huellas por donde camina
Que la hacen dueña de cualquier lugar



¡Señora!
No le quite años a su vida
Póngale vida a los años, que es mejor
¡Señora!
No le quite años a su vida
Póngale vida a los años, que es mejor” ...



señora de las cuatro décadas



Ricardo Arjona

Ricardo Arjona (Jocotenango, Guatemala, 1964) és un cantautor que ha sabut convertir les històries quotidianes en cançons que arriben a milions de persones. Fill d'una família humil, va començar a escriure des de jove i amb el temps va forjar un estil molt personal, marcat per lletres que combinen poesia, crítica social i emocions humanes. Amb més de tres dècades de trajectòria, és avui un dels artistes llatinoamericans més reconeguts i estimats.

La seva cançó “Señora de las cuatro décadas” n'és un bon exemple: una peça que celebra la bellesa i la força d'una dona madura, desafiant els estereotips de l'edat i valorant l'experiència i la sensualitat. Amb aquesta cançó, Arjona mostra la seva capacitat de parlar amb tendresa i admiració del que sovint és silenciats, de manera que converteix la vida real en poesia cantada.

Hondures



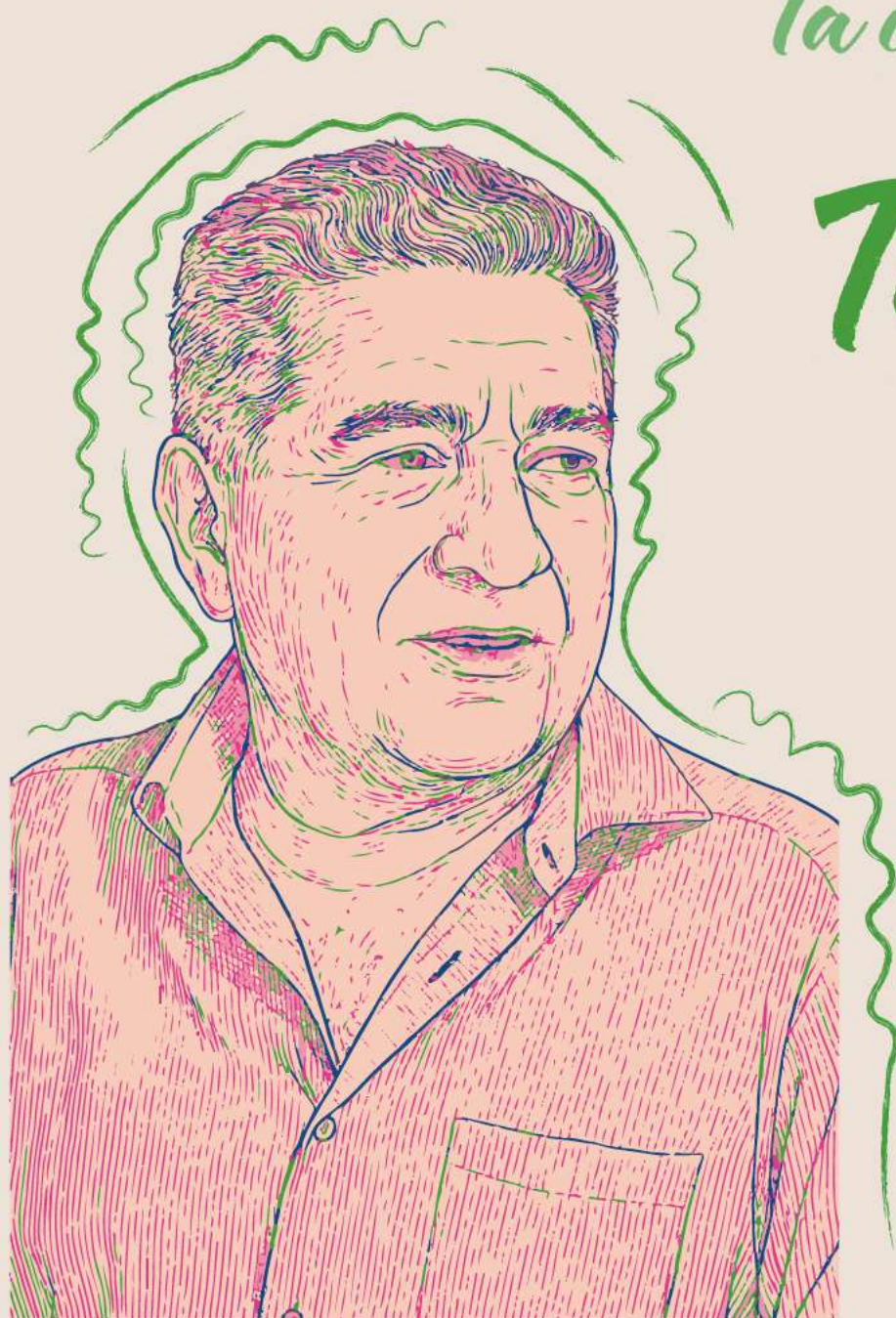
... “Por eso mi tierra canta y canta la misma canción porque mi voz y este canto me nacen del corazón y aunque el ritmo es diferente, la canción siempre es igual pues nos una la esperanza, la guitarra y un ideal.

Somos pech, somos distintos, somos lencas y tawakas
somos chortís y garífunas, mestizos y tolupanes
y aunque somos diferentes en costumbres y culturas
unidos en un destino somos la esencia de Honduras” ...



La canción de mi país

Tony Sierra



Tony Sierra, nascut l'any 1948 a Hondures, és un dels compositors més reconeguts del seu país. Amb sensibilitat i compromís, ha dedicat la seva trajectòria a retratar la realitat hondurenya a través de la música, alhora que ha denunciat sovint la falta d'oportunitats i de suport que tenen els artistes a la seva terra. La seva obra és testimoni de la passió per la cultura popular i del desig de donar veu a la identitat hondurenya.

La seva peça “La canción de mi país” n'és un clar exemple: un cant d'amor i orgull envers Hondures, que posa en relleu la bellesa del territori i la força de la seva gent. Amb aquesta cançó, Sierra ha sabut transformar el sentiment col·lectiu en art, fet que el converteix en una veu propera i sincera que connecta amb la memòria i l'esperança del seu poble.

India



... “आजा, आजा जदि शामयिने के तले
आजा जरीवाले नीले आसमान के तले
जय हो, जय हो

आजा, आजा जदि शामयिने के तले
आजा जरीवाले नीले आसमान के तले
जय हो, जय हो”...

... “जय हो, जय हो
जय हो, जय हो
जय हो, जय हो
जय हो, ओ-हो, ओ

रत्ती-रत्ती सच्ची मैंने जान गवाई है
नच-नच कोयलो पे रात बतियायी है
अंखियों की नींद मैंने फूँकों से उड़ा दी
गनि-गनि तारे मैंने उंगली जलाई है”...

 *Jai Ho!*

A. R. Rahman

Allah Rakha Rahman (més conegut com A. R. Rahman) va néixer a la ciutat de Chennai, l'any 1967, i és un dels compositors i productors musicals més prestigiosos de l'Índia. Conegut per barrejar instruments tradicionals indis amb sonoritats electròniques i occidentals, la seva música ha travessat fronteres i l'ha convertit en una figura clau tant a Bollywood com a l'escena internacional. Al llarg de la seva trajectòria ha estat reconegut amb dos Oscars, dos Grammy i un Globus d'Or, entre molts altres premis.

La seva cançó “Jai Ho”, composta per a la pel·lícula **Slumdog Millionaire** (2008), és una de les seves obres més emblemàtiques. Amb un ritme vibrant i una melodia que combina tradició i modernitat, la peça celebra la victòria i l'esperança, i es va convertir en un himne global després de guanyar l'Oscar a la millor cançó original. Amb “Jai Ho”, Rahman va demostrar com la música pot unir cultures i emocions en un crit compartit d'alegria.



... “हम तेरे बनि अब रह नहीं सकते
तेरे बनि क्या वजूद मेरा

हम तेरे बनि अब रह नहीं सकते
तेरे बनि क्या वजूद मेरा
तुझसे जुदा गर हो जाएंगे तो
खुद से ही हो जाएंगे जुदा”...



... “क्यूंक तुम ही हो
अब तुम ही हो
जन्दिगी अब तुम ही हो
चैन भी मेरा दर्द भी
मेरी आशकिी अब तुम ही हो”...

Tum Hi Ho

Arijit Singh

Arijit Singh (nascut el 1987 a Jiaganj, Índia) és un dels cantants més estimats i influents de la música índia contemporània. Amb una veu suau i plena de matisos, va començar la seva carrera participant en concursos musicals de televisió i treballant com a tècnic de so, fins que el seu talent vocal el va portar a convertir-se en protagonista de nombroses bandes sonores de Bollywood. Avui és reconegut com una de les grans veus romàntiques de l'Índia.

La seva cançó “Tum Hi Ho”, de la pel·lícula **Aashiqui 2** (2013), va ser el punt d'inflexió que el va catapultar a la fama internacional. Aquesta balada parla d'un amor absolut i imprescindible, i va emocionar milions d'oients, i es va convertir en un himne romàntic que encara avui defineix la sensibilitat i la intensitat del seu estil. Amb "Tum Hi Ho", Arijit Singh no només va consolidar la seva carrera, sinó que també va deixar una empremta inesborrable en la música índia.



Italia

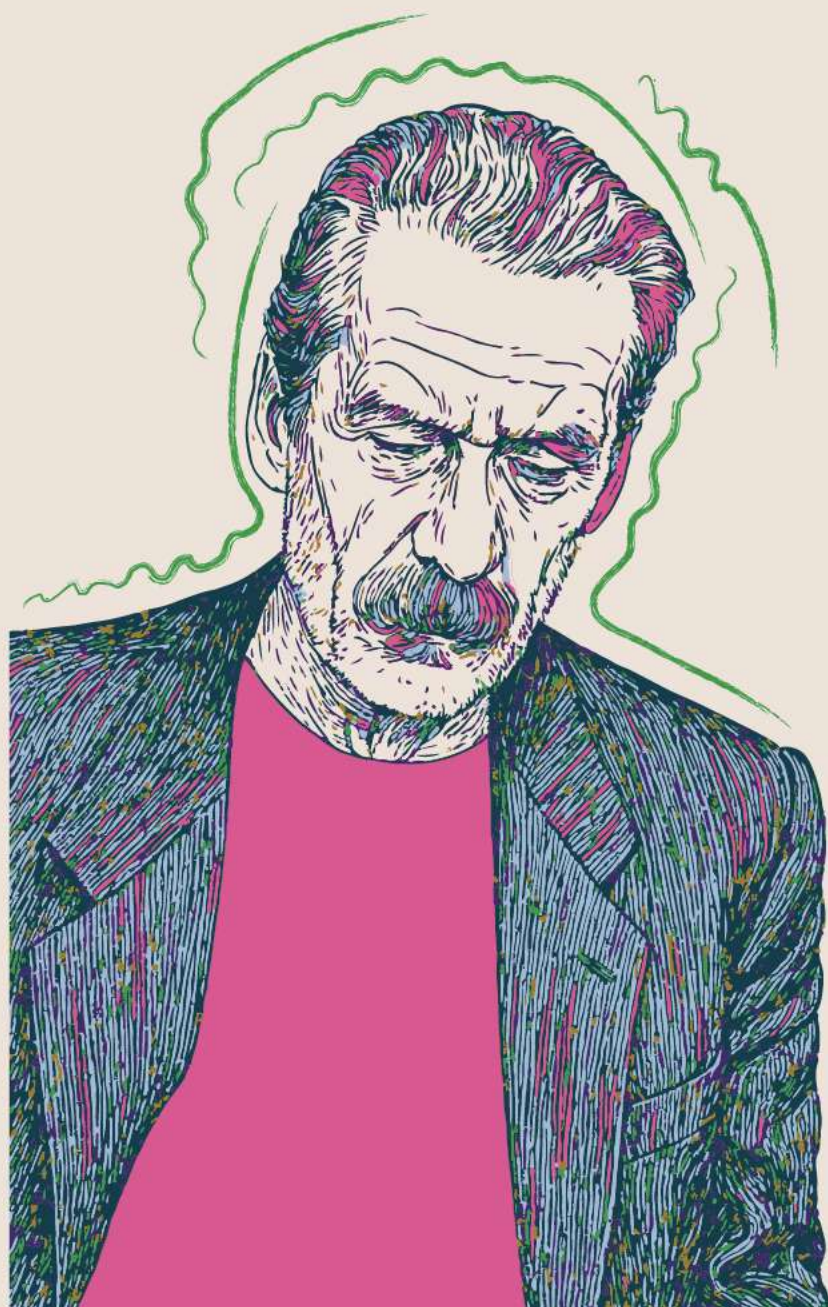


... "Via via
Vieni via di qui
Niente più ti lega a questi luoghi
Neanche questi fiori azzurri
Via via
Neanche questo tempo grigio
Pieno di musiche
E di uomini che ti son piaciuti

It's wonderful
It's wonderful
It's wonderful
Good luck my baby
It's wonderful
It's wonderful
It's wonderful
I dream of you" ...



via con me



Paolo Conte

Paolo Conte (Asti, 1937) és un cantautor italià que ha sabut fondre el jazz i el blues amb la tradició dels compositors francesos i la cançó d'autor. Amb la seva veu greu i plena de matisos, ha creat un univers musical propi, elegant i melancòlic, que l'ha convertit en una autèntica llegenda viva de la cançó popular del segle XX. A més de músic, Conte també és pintor i poeta, cosa que es reflecteix en la profunditat i l'estil visual de les seves lletres.

La seva cançó més icònica, "Via con me", és un himne a la ironia i al desig de viure amb intensitat. Amb el seu ritme contagiós i la seva lletra suggeridora, la peça convida a deixar-se portar i a gaudir del moment. Aquesta cançó resumeix molt bé l'essència de Conte: una barreja de sofisticació i senzillesa capaç de fer del quotidià una experiència artística i memorable.

... “Tu non rispondi più al telefono
E appendi al filo ogni speranza mia
Io non avrei creduto mai di poter perder la testa per te
E all'improvviso sei fuggito via
Lasciando il vuoto in questa vita mia
Senza risposte ai miei perché adesso cosa mi resta di te

non c'è 

Non c'è, non c'è il profumo della tua pelle
Non c'è il respiro di te sul viso
Non c'è la tua boca di fragola
Non c'è il dolce miele dei tuoi capelli
Non c'è che il veleno di te sul cuore
Non c'è via d'uscita per questo amore
Non c'è, non c'è vita per me
Più non c'è, non c'è altra ragione che mi liberi l'anima” ...

Laura Pausini

Laura Pausini (Faenza, 1974) és una de les veus més reconegudes d'Itàlia i del món. Des dels seus inicis als anys noranta, la seva força interpretativa i la seva sensibilitat l'han convertit en una artista capaç de traspasar fronteres i idiomes. Amb més de 70 milions de discos venuts i guardonada amb múltiples premis internacionals, Pausini ha sabut mantenir-se fidel al seu estil mentre evolucionava com a cantant, cantautora i productora.

La seva cançó “Non C'è” és un dels seus primers grans èxits i mostra molt bé la intensitat de la seva veu: parla de la desesperació d'una persona que veu com una relació amorosa arriba al seu final i s'esmuny entre les mans. Amb aquesta peça, Laura Pausini va connectar amb milions d'oients que s'hi van reconèixer, de manera que va convertir el dolor íntim en un himne universal.



Jamaica



... "Sun is shining
The weather is sweet
Make you want to move
Your dancing feet

(Monday morning)
Here I am
Want you to know, just if you can (Tuesday evening)
Where I stand



To the rescue
Here I am
Want you to know, y'all
Where I stand



(Wednesday morning)
Tell myself a new day is rising
(Thursday evening)
Get on the rise, a new day is dawning" ...

Sun Is Shinning



Bob Marley & The Wailers



Bob Marley & The Wailers van ser molt més que una banda de reggae: van esdevenir la veu d'una generació que buscava llibertat, pau i justícia. Nascut a Jamaica el 1945, Bob Marley va començar el seu camí musical amb els Wailers i, junts, van portar el reggae des de les illes del Carib fins als escenaris de tot el món. La seva música, plena de ritme i espiritualitat, va unir missatges de resistència, amor i consciència social i es van convertir en un símbol cultural i espiritual que encara avui ressona.

Una de les seves peces més recordades és "Sun Is Shinning", una cançó que transmet optimisme i esperança a través de la imatge del sol que tot ho il·lumina. Amb aquesta melodia, Marley i la seva banda ens recorden que, fins i tot després de la tempesta, sempre hi ha llum i motius per creure en un demà millor.

Japó



... “最後のキスはタバコの flavor がした
ニガくてせつない香り
明日の今頃には
あなたはどこにいるんだろう
誰を思ってるんだろう

first love

You are always gonna be my love
いつか誰かとまた恋に落ちても
I'll remember to love
You taught me how
You are always gonna be the one
今はまだ悲しい love song
新しい歌 歌えるまで”...

Hikaru Utada

Hikaru Utada (Nova York, 1983) és una cantautora japonesa que va marcar un abans i un després en el pop del Japó. Fill d'una família de músics, va créixer entre cultures i des de ben jove va mostrar un talent especial per escriure lletres profundes i melodies captivadores. El seu primer àlbum, *First Love* (1999), es va convertir en el disc més venut de la història del Japó, i Utada es va guanyar el cor de milions de persones amb la seva sensibilitat i autenticitat.

La cançó “*First Love*”, que dona nom a l'àlbum, és una balada que parla de la fragilitat i la intensitat del primer amor. Amb la seva veu suau i plena d'emoció, Utada va aconseguir transformar una experiència íntima en un himne universal. Encara avui, escoltar-la és sentir aquella barreja de dolçor i dolor que només el primer amor pot deixar.



Letonia



... “Tie ir mūsu sapņi, mūsu krāsas
Kurās savu dienu krāsojam
Tie ir mūsu vārdi, mūsu mēles
Kuras mēs aiz zobiem neturam, jo tikai
Tā var uzzīmēt to visu, ko var iemīlēt
Šajā krāsainā pasaulē, šajā pasaulē ouuu

Tās ir mūsu rokas, mūsu otas
Kuras dzīves peļķē noskalo
Tās ir mūsu acis, mūsu gleznas
Kuras švešiem neizteic neko ouuu
Nāc uzzīmē, kā tev iet šai pasaulē

Kā tev veicas šai pasaulē nāc un uzzīmē!



Tikai tā, tikai tā
Mēs varam kopā vēl būt
Mālēt visu, ko jūt
Mana sirds tava sirds
Šai sapnī krāsainajā
Kas jānosargā
Tikai tā, tikai tā mēs varam kopā vēl būt
Mālēt visu, ko jūt
Mana sirds tava sirds
Šai sapnī krāsainajā
Kas jānosargā” ...

tikai tā



Liepājas Brāļi

Liepājas Brāļi és un grup originari de Letònia que va néixer amb l'esperit de portar al públic cançons que uneixen tradició i modernitat. Amb arrels profundes en la cultura musical de Liepāja, ciutat coneguda com la capital del rock letó, la banda ha sabut crear melodies que connecten amb la vida quotidiana i l'ànima popular. La seva música es caracteritza per ser directa, propera i plena d'energia, cosa que els ha convertit en una veu estimada dins l'escena local.

La cançó “Tikai tā” reflecteix molt bé aquest estil: una peça senzilla i emotiva que parla de viure amb autenticitat i deixar-se portar pel que és essencial. Amb aquesta cançó, Liepājas Brāļi mostren la seva capacitat de transformar sentiments comuns en música que toca el cor, reafirmant la seva proximitat amb el públic.

Marroc



هال هال هال
المغاربة سبوعا و رجالة
ديرو ديرو النية
ينصرك العالي تعالي
هال هال هال
المغاربة سبوعا و رجالة
ديرو ديرو النية
ينصرك العالي تعالي

الحكاية بدأت فميكسيكو
اهو هو هو
تورخنا هافي قطر
اه اه اه
هادو راه حگرو موروكو
اهو هو هو
ما عرفو لاش حنا خطار
اه اه اه

Dirou Niyya

RedOne



Nadir Khayat, conegut mundialment com a RedOne (Tetuan, Marroc, 1972), és un productor i compositor que ha deixat empremta en l'escena musical internacional. Després de traslladar-se a Suècia, va començar a treballar amb grans noms de la indústria fins a convertir-se en un dels productors més sol·licitats del pop global, col·laborant amb estrelles com Lady Gaga, Jennifer Lopez o Enrique Iglesias. Però darrere de la seva carrera d'èxits comercials sempre hi ha hagut un vincle profund amb les seves arrels marroquines.

La seva cançó "Dirou Niyya" n'és una mostra clara: una peça que barreja l'energia dels ritmes moderns amb la calidesa i la força de la música del Magrib. Amb aquesta cançó, RedOne no només torna a la seva terra, sinó que transmet un missatge de confiança i esperança, recordant que, amb fe i determinació, qualsevol somni pot fer-se realitat.

... “Luna dime que seguro que tú la ves
Si me piensa un poco en la noche o soy yo solo el que está al revés
Oye luna porque, porque, porque yo ya no sé
Compré un ticket, perdí mi turno, se pasó y no lo recordé



Luna dime que seguro que tú la ves
Si me piensa un poco en la noche o soy yo solo el que está al revés
Oye luna porque-porque-porque yo ya no sé
Compré un ticket, perdí mi turno, se pasó y no lo recordé” ...



Luna Llena



Beny Jr & Morad

Beny Jr. i Morad són dos artistes que han crescut als barris de Barcelona i que han convertit la seva experiència de vida en música. Beny Jr., d'origen marroquí, s'ha fet un lloc a l'escena amb un estil versàtil que combina ritmes derivats del rap com trap, drill i reggaeton. Morad, també d'origen marroquí i criat a l'Hospitalet de Llobregat, és avui una de les veus més representatives del rap i del carrer a Espanya, amb lletres que expliquen realitats sovint invisibles.

La seva col·laboració a “Luna Llena” reflecteix molt bé la connexió entre tots dos: una cançó que parla de somnis, lluites i desitjos sota la llum de la lluna i converteix el que podria ser una història personal en un relat col·lectiu. Amb aquest tema, Beny Jr. i Morad mostren la força d'una generació que, tot i les dificultats, no deixa de buscar el seu propi camí.





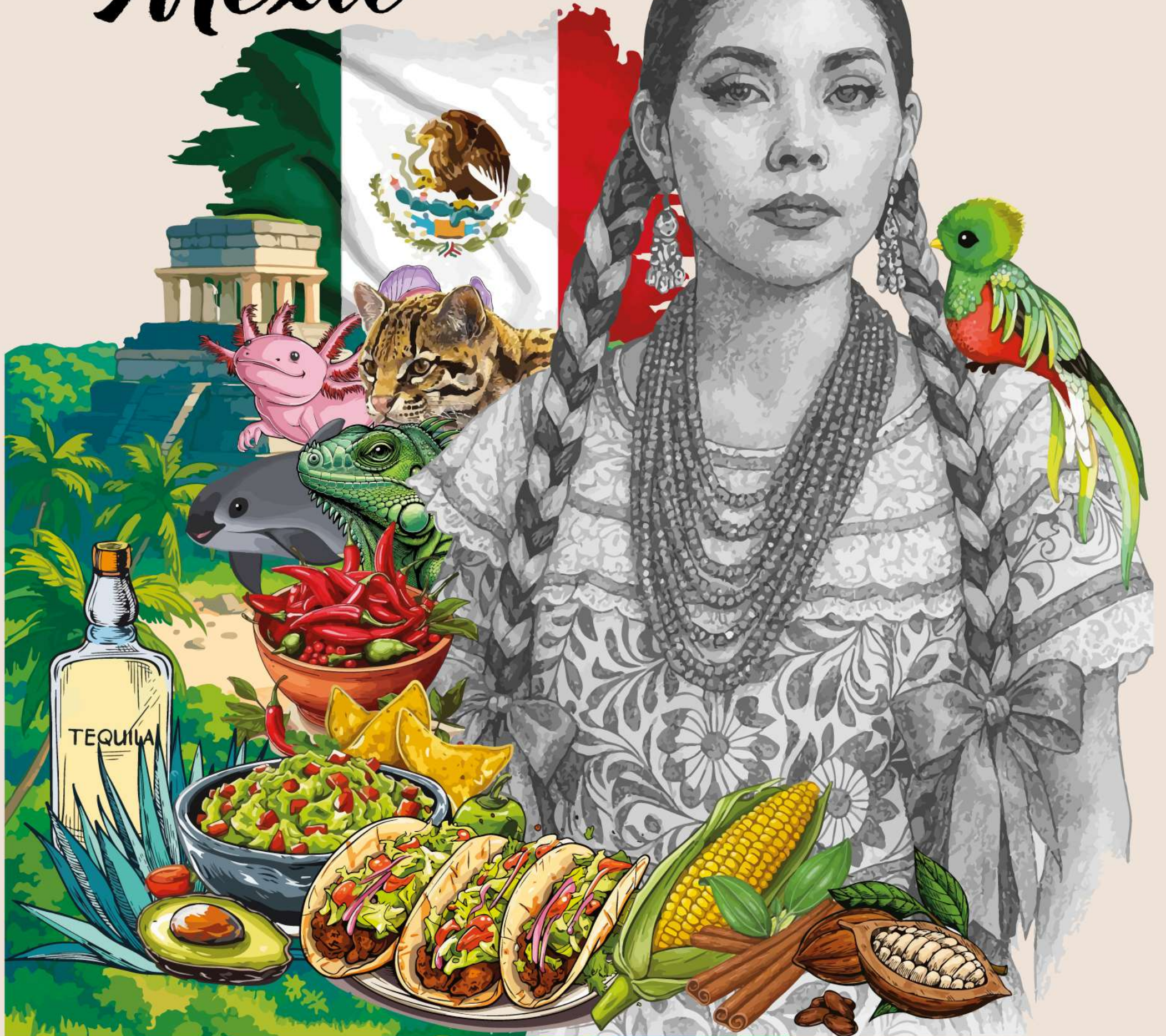
Saad Lamjarred

Saad Lamjarred (Rabat, Marroc, 1985) és un cantant i compositor que ha revolucionat la música àrab contemporània amb el seu estil fresc i global. Criat en una família d'artistes, va créixer envoltat de ritmes tradicionals marroquins, però aviat va trobar la seva pròpia veu barrejant-los amb sons moderns com el pop, l'electrònic i la música dance. El seu carisma i la seva energia l'han convertit en un dels artistes més populars del món àrab, amb milions de seguidors i un impacte que travessa fronteres.

La seva cançó "LM3ALLEM" —que vol dir "El mestre"— és una de les seves peces més emblemàtiques. Amb un ritme vibrant i una estètica moderna, Lamjarred celebra la confiança, l'encant i la força personal. Aquesta cançó, que va conquerir les xarxes i les pistes de ball, simbolitza el seu estil: una fusió entre la tradició marroquina i la modernitat global que fa de la seva música una festa d'identitat i orgull cultural.



Mèxic



... “Nunca es suficiente para mí
Porque siempre quiero más de ti
Yo quisiera hacerte más feliz
Hoy, mañana, siempre, hasta el fin

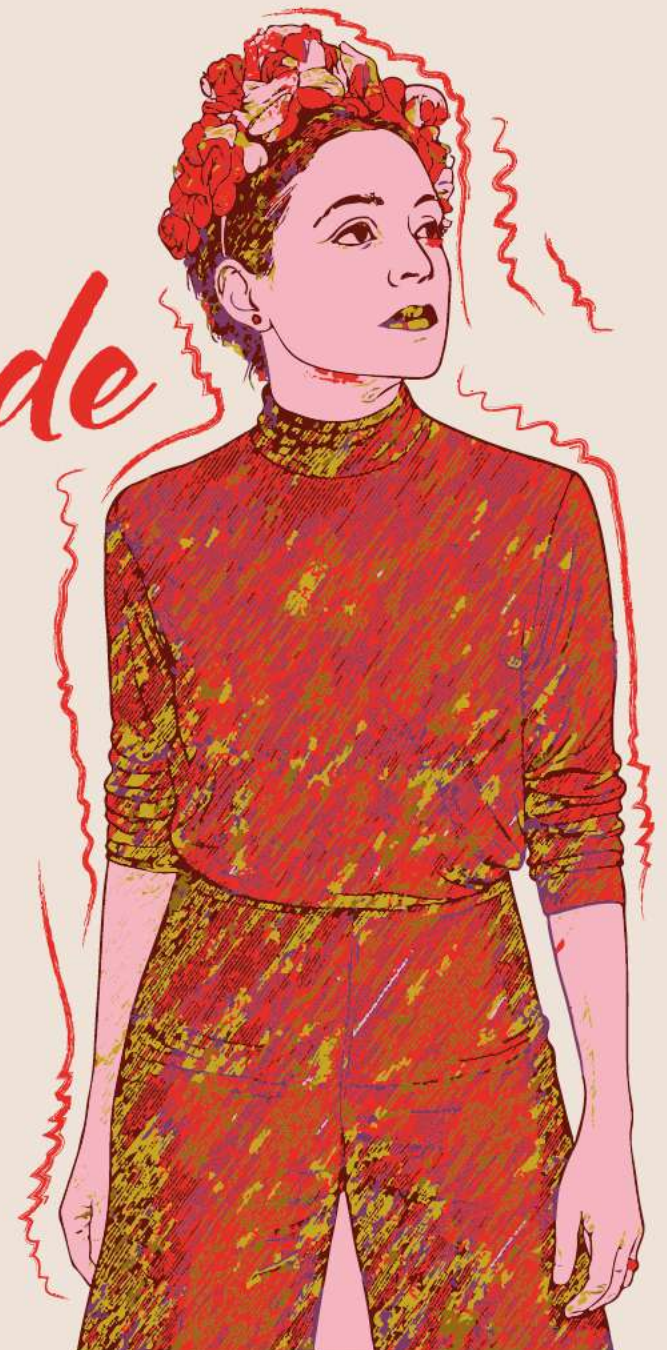
Mi corazón estalla por tu amor
¿Y tú que crees que esto es muy normal?
Acostumbrado estás tanto al amor
¿Qué no lo ves? Yo nunca he estado así
Si, de casualidad, me ves llorando un poco es porque yo te quiero a ti

Y tú te vas jugando a enamorar
Todas las ilusiones vagabundas que se dejan alcanzar
Y no verás que lo que yo te ofrezco es algo incondicional” ...

Natalia Lafourcade

Natalia Lafourcade (Ciutat de Mèxic, 1984) és una de les veus més especials i estimades de la música llatinoamericana. Cantautora i compositora, ha sabut barrejar la delicadesa del pop amb la riquesa de les arrels tradicionals mexicanes amb la qual cosa ha creat un estil únic, poètic i ple d'emoció. Amb la seva sensibilitat, ha connectat amb públics de diferents generacions i ha estat guardonada amb nombrosos premis internacionals que reconeixen la seva aportació a la música.

La seva cançó “Nunca es suficiente” és un dels seus temes més icònics: una confessió d'amor desesperat i insaciable que va arribar amb força a milers de cors. Amb aquesta peça, Natalia mostra la seva capacitat per transformar sentiments íntims en himnes universals, i es confirma com una artista capaç de narrar la vulnerabilitat humana amb bellesa i autenticitat.



... "Baby, bésame
Quiero que vuelvas a mis brazos pa sentirnos eternos
Como la última vez
Quiero confesarte: te extraño, como un loco te pienso
Yo sé que tú también
Porfa, ma, ya vuelve conmigo, pero no como amigos
Como la última vez
Quiero confesarte: te extraño, como un loco te pienso
Yo sé que tú también

Coqueta, si me quieres, solo di la neta
Que se entere todito el planeta
Chula, ya decide qué onda, nena, qué onda, nena
Coqueta, si me quieres, solo di la neta
Que se entere todito el planeta
Chula, ya decide qué onda, nena, qué onda, nena" ...



fuerza regida & grupo frontera

Fuerza Regida és una banda nascuda a Califòrnia que ha revolucionat el gènere dels **corridos tumbados**, barrejant l'estil tradicional mexicà amb influències urbanes i contemporànies. Les seves lletres parlen de la vida quotidiana, de l'amor i de les lluites personals, cosa que les converteix en un reflex de la joventut llatina a banda i banda de la frontera.

Grupo Frontera, originaris de Texas, han sabut portar els ritmes de la música **tex-mex** i **cumbia norteña** a un públic global amb un so fresc i ballable. La seva energia i autenticitat els han convertit en un dels grups més estimats de l'escena llatina recent.

La col·laboració entre tots dos en la cançó "Coqueta" és la trobada perfecta de dues maneres de viure i cantar la música regional: un tema alegre i enganxós que parla del joc de la seducció i la complicitat. Amb aquesta peça, tant Fuerza Regida com Grupo Frontera mostren com la música pot unir mons i fer ballar cors de diferents generacions.



Moldavia



... “Lasă-mă-n pace, nu îmi pasă ce simți
Eu mai ușor să nu te-observ decât să mă scoți din minți
Poate nu mai simt nimic, ți-am dat sufletul meu să-l faci tu mai frumos
Tu l-ai luat și l-ai întors pe dos
Ți-aș spune ceva, te-aș învăța
Dar nu mai am chef, nu sunt mama ta
Iubirile mari se rup mai mereu, dar nu-mi pare rău, rău (rău)” ...



Să nu uiți cât te-am iubit

Irina Rimes

Irina Rimes (Soroca, Moldàvia, 1991) és una cantautora que ha conquistat Romania i bona part d'Europa de l'Est amb la seva veu dolça i les seves lletres plenes de sensibilitat. Des de petita va escriure cançons i, amb el temps, ha convertit les seves experiències personals en melodies que arriben al cor. La seva música barreja pop amb tocs electrònics i una gran càrrega poètica, cosa que la fa una de les veus més autèntiques i estimades de la seva generació.

La seva cançó “Să nu uiți cât te-am iubit” és un cant a la memòria de l'amor, un record tendre i dolorós alhora, que ens convida a no oblidar la intensitat del que hem viscut. Amb aquesta peça, Irina mostra la seva capacitat d'unir vulnerabilitat i bellesa, fent que cada paraula ressoni amb la força de les emocions més humanes.



Paises Baixos



... “je ging de wegen ver van hier
ik de wegen in mijn hoofd
ze komen niet samen
want de wereld om ons heen
voegt zich niet naar onze wil
we mogen niet vragen

is dit wat je bedoelde toen je zei
alles draait alleen om jou en mij
is dit wat je bedoelde toen je zei” ..

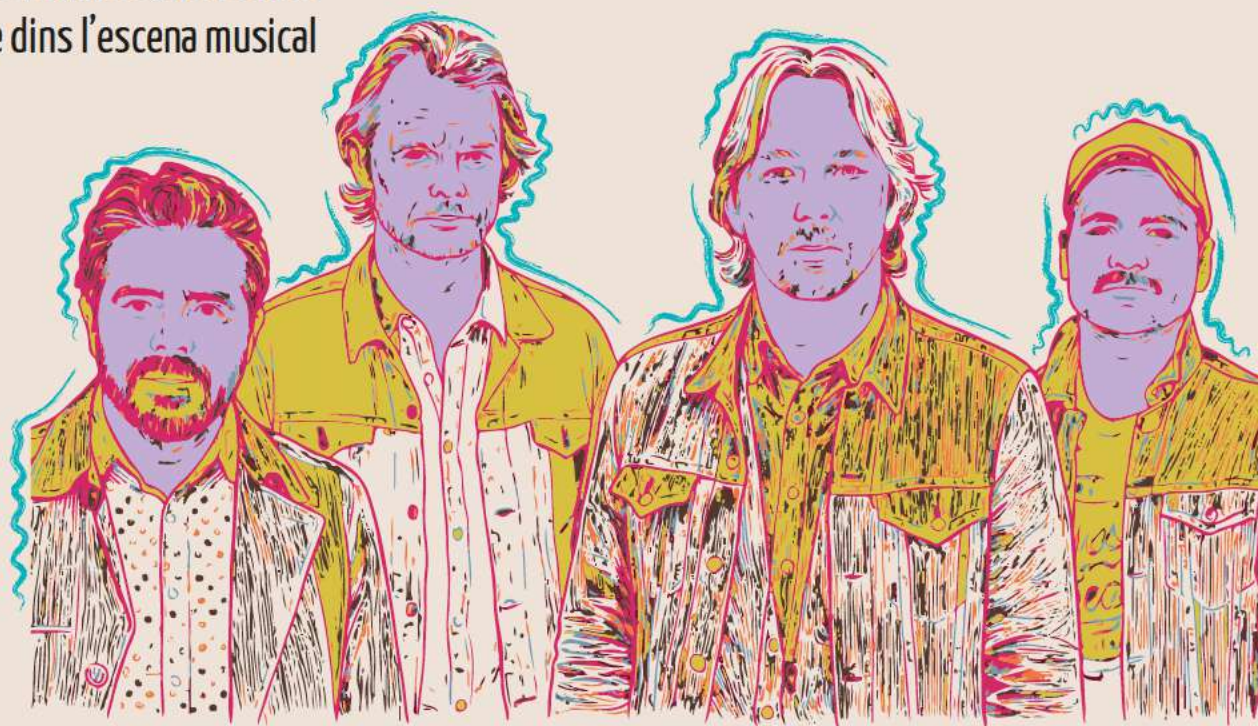
Laat het los



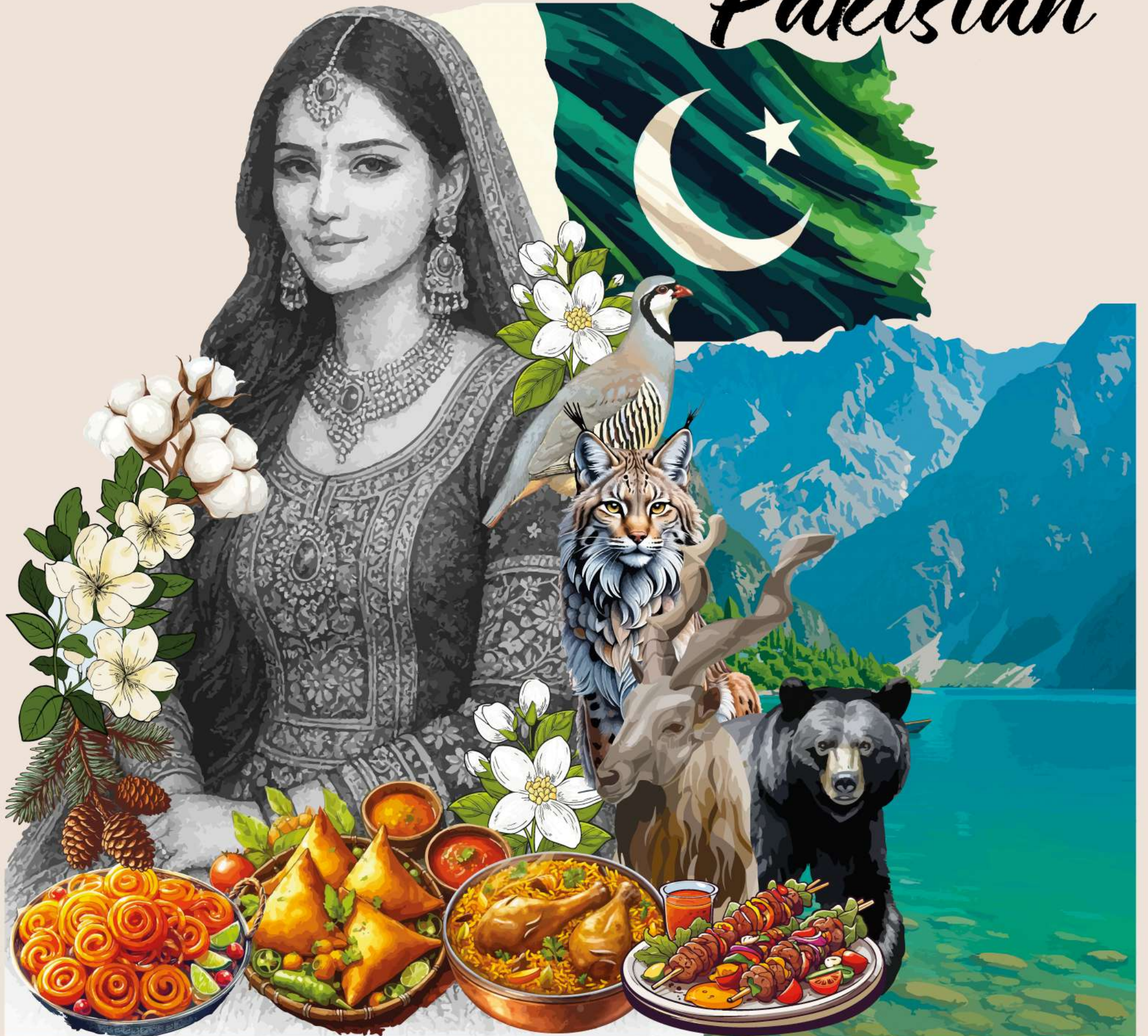
Van Dik Hout

Van Dik Hout és una banda neerlandesa de pop-rock formada als anys noranta que ràpidament es va guanyar un lloc en el cor del públic pels seus versos honestos i el seu so directe. Amb lletres que parlen de la vida quotidiana, dels sentiments i de les lluites internes, han sabut mantenir-se com una veu pròxima i reconeixible dins l'escena musical dels Països Baixos.

La seva cançó “Laat het los” (Deixa-ho anar) és un bon reflex del seu estil: un tema que convida a alliberar-se de les càrregues emocionals i mirar endavant amb esperança. Amb aquesta peça, Van Dik Hout aconsegueixen transformar la vulnerabilitat en força, recordant que la música pot ser també un espai de consol i renaixement.



Pakistan



جانے والے، ہماری محفل سے چاند تاروں کو ساتھ لیتا جا
(جانے والے، ہماری محفل سے چاند تاروں کو ساتھ لیتا جا)
ہم خزاں سے نباہ کر لیں گے، تو بہاروں کو ساتھ لیتا جا

خزاں کے دور میں عہدِ بہار لیتا ہوں
کوئی بھی وقت ہو ہنس کر گزار لیتا ہوں
گلوں سے رنگ، ستاروں سے روشنی لے کر
جمالِ یار کا نقشہ اتار لیتا ہوں
(جمالِ یار کا نقشہ اتار لیتا ہوں)

mast nazron se Allah bachaye



Nusrat Fateh Ali Khan

Nusrat Fateh Ali Khan (Faisalabad, Pakistan, 1948 – 1997) va ser considerat una llegenda de la música qawwali, el cant místic sufi. Amb una veu immensa i plena de matisos, va portar aquesta tradició ancestral dels santuaris del sud d'Àsia als escenaris internacionals, amb la qual cosa va captivar tant els qui buscaven espiritualitat com els amants de la música. La seva manera d'improvisar i l'energia que transmetia el van convertir en un pont entre cultures, influenciant artistes d'arreu del món.

La seva cançó "Mast nazron se Allah bachaye" és una mostra de la intensitat i devoció que caracteritzaven el seu art: un cant que parla del poder embriagador de la bellesa i, alhora, de la necessitat de protecció divina. Amb aquesta peça, Nusrat va demostrar com la música pot ser una pregària i, alhora, una experiència que tocava profundament l'ànima.



Arey Logo.
Arey Logo Tumhaara Kiya
Main Jaanon Mera Khuda Jaane
Main Jaanon Mera Khuda Jaane
Jo Zar Maango Jo Zar Maango
Toh Bezar Hoon
Jo Zar Maango Jo Zar Maango
Toh Bezar Hoon
Jo Sar Maango Tou Haazir Ho



Arey Logo Tumhara Kya

Abida Parveen



Abida Parveen (Larkana, Pakistan, 1954) és coneguda com la “reina del qawwali” i una de les veus més respectades del món musulmà. La seva carrera ha estat marcada per la força i espiritualitat amb què interpreta el cant sufí, i ha convertit cada actuació en una experiència gairebé mística. Amb la seva presència serena i la seva veu profunda, ha aconseguit portar missatges de fe, amor i tolerància més enllà de les fronteres culturals i religioses, fet que l’ha consolidat com una llegenda viva.

La seva cançó “Arey Logo Tumhara Kya” és un exemple perfecte del seu estil: una invitació a deixar de banda els judicis externs i a viure amb llibertat espiritual. Amb aquesta peça, Abida Parveen recorda que la música no només és art, sinó també un camí per a la introspecció i la llibertat interior.

... “tere sang yaara
khush rang bahara
tu raat deewani
main zard sitara

o karam khudaya hai
tujhe mujhse milaya hai
tujhpe marke hi toh
mujhe jeena aaya hai

o tere sang yaara
khushrang bahara
tu raat deewani
main zard sitara” ...



tere sang yaara

Atif Aslam

Atif Aslam (Wazirabad, Pakistan, 1983) és un dels cantants més estimats del sud d'Àsia. Va començar la seva carrera com a vocalista d'una banda de rock, però ràpidament la seva veu càlida i inconfusible el va portar a triomfar com a solista. Amb una trajectòria que abraça tant l'escena pakistanesa com el cinema de Bollywood, s'ha guanyat el cor de milions de persones gràcies a la seva manera de cantar, plena de passió i sensibilitat.

La seva cançó “Tere Sang Yaara”, banda sonora d'una pel·lícula índia, és una de les seves interpretacions més recordades: una declaració d'amor tendra i sincera, on la seva veu aconsegueix transmetre emoció pura. Amb aquest tema, Atif Aslam confirma per què és capaç de fer de cada cançó una història íntima que connecta directament amb l'ànima de qui l'escolta.



Palestina



والله يا حروف الوطن زي العقد في الصدر محلها
الفاء: فلسطين الحبيبة مأغلى الوطن - يا عرب - مغلاه
واللام: لما توحدوا كان الحجر مقواه
والسين: سؤال السجين: إيما الفرغ ألقاه؟
والطاء: طلعة بدر على الشهيد في ثراه
والياء: يا أهل المراحل لم الشمل محلاه
والنون نور النبي وقدسنا مسراه
عَلِي الكوفية عَلِي ولولح فيها
وغني عتابا وميجانا وسامر فيها

Alyi El Kofiya

Mohammed Assaf

Mohammed Assaf (Misrata, Líbia, 1989) és un cantant palestí que va guanyar fama internacional després de triomfar al programa Arab Idol el 2013. Criat al camp de refugiats de Khan Yunis, la seva veu es va convertir ràpidament en un símbol d'esperança i orgull per al poble palestí. Amb el seu carisma i el seu talent, Assaf ha portat la música àrab a escenaris globals, mantenint sempre una forta connexió amb les seves arrels i la seva identitat.

La seva cançó "Alyi El Kofiya" és molt més que una melodia: és un himne de resistència i unitat. En els temps que vivim, la peça recorda la importància de la identitat i la dignitat davant l'adversitat, i manté viva la veu d'un poble que lluita per existir. Amb ella, Assaf demostra que la música pot ser també una bandera de memòria i de futur.



Perú



... “Donde fuiste a dar que es lo que hiciste con mi amor
Crucificaste con tu olvido mi dolor
Y sin una palabra sin una despedida dejaste mi
Camino para seguir tu vida

Y de la noche triste en que te fuiste no recuerdo en
Mi amargura si la lluvia o
Mi llanto me nublaron tu
Figura solo se que te marchaste” ...



La noche de tu ausencia

Eva Ayllón

Eva Ayllón (Lima, 1956) és una de les grans veus del Perú i una referent indiscutible de la música afroperuana i criolla. Amb una carrera que supera les quatre dècades, ha portat al món els ritmes i sons del seu país, barrejant tradició i emoció en cada interpretació. La seva trajectòria ha estat reconeguda amb nombrosos premis i amb l'estima profunda del seu públic, que la veu com a símbol de cultura i identitat.

La seva cançó “La noche de tu ausencia” és una mostra del seu art intens i emotiu: una peça que parla del dolor i la solitud que deixa l'absència d'un ésser estimat. Amb la seva veu plena de matisos, Eva converteix la tristesa en bellesa i reafirma el poder de la música per expressar allò que les paraules soles no poden dir.



Polonia



... “Ma delikatny głos
I bardzo czujny nos
I kilka śmiesznych łat
Niewiele liczy lat

Puszek okruszek
Puszek kłębuszek
Bardzo go lubię
Przyznać to muszę

Puszek okruszek
Kłębuszek
Jest między nami sympatii nić” ...



puszek okruszek



Natalia Kukulska

Natalia Kukulska (Varsòvia, 1976) és una cantant i compositora polonesa que va créixer envoltada de música, filla de l'interpret Jarosław Kukulski i de la cantant Anna Jantar. Des de petita va mostrar el seu talent, i ben aviat va debutar amb cançons que es van convertir en part de la memòria col·lectiva del seu país. Amb els anys, ha evolucionat cap a estils més madurs, combinant pop amb influències modernes, i s'ha consolidat com una de les veus més respectades de Polònia.

Un dels seus primers grans èxits va ser “Puszek Okruszek”, una cançó infantil tendra i alegre que la va fer molt coneguda quan encara era una nena. Aquella melodia, plena d'innocència i vitalitat, va captivar generacions senceres i encara avui és recordada amb afecte, i mostra com Natalia va començar el seu camí artístic de manera genuïna i entranyable.

Puerto Rico



... “Una canasta con frijoles
Soy Maradona contra Inglaterra anotándote dos goles
Soy lo que sostiene mi bandera
La espina dorsal del planeta es mi cordillera

Latinoamérica

Soy lo que me enseñó mi padre
El que no quiere a su patria, no quiere a su madre
Soy América Latina
Un pueblo sin piernas, pero que camina, ¡oye!



Tú no puedes comprar al viento
Tú no puedes comprar al sol
Tú no puedes comprar la lluvia
Tú no puedes comprar el calor” ...

Residente



René Pérez Joglar, conegut artísticament com a Residente (San Juan de Puerto Rico, 1978), és un raper, compositor i activista que ha convertit la seva veu en una eina de denúncia i orgull col·lectiu. Fundador del grup Calle 13, va revolucionar la música urbana llatina amb un estil que barreja ritmes tradicionals, hip hop i lletres carregades de poesia i crítica social. Sempre directe i compromès, Residente ha defensat la diversitat cultural, la justícia i la llibertat d'expressió, cosa que l'ha convertit en una figura respectada més enllà de la música.

La seva cançó “Latinoamérica” és potser la seva obra més emblemàtica: un cant d'identitat que descriu amb bellesa i cruesa la història, la riquesa i les lluites del continent. Amb versos que celebren la resistència i la dignitat dels pobles llatinoamericans, Residente transforma la música en un manifest i recorda que l'art pot ser una bandera de memòria i esperança.

... “En el verde monte adentro, aún se puede respirar
Las nubes están más cerca, con Dios se puede hablar
Se oye al jíbaro llorando, otro má' que se marchó
No quería irse pa Orlando, pero el corrupto lo echó
Y no se sabe hasta cuando-

Lo que le pasó a Hawaii

Quieren quitarme el río y también la playa
Quieren al barrio mío y que abuelita se vaya
No, no suelte' la bandera ni olvide' el lelolai
Que no quiero que hagan contigo lo que le pasó a Hawái” ...



Bad Bunny

Bad Bunny (Benito Antonio Martínez Ocasio, San Juan de Puerto Rico, 1994) és un dels artistes més influents de la música urbana actual. Amb el seu estil irreverent i autèntic, ha trencat esquemes dins del reggaeton i el trap llatí, portant-los a escenaris on abans no arribaven. Les seves lletres parlen de la vida quotidiana, de l'amor i del desamor, però també de temes socials, i han aconseguit que milions de persones es reconeixin en elles. A més, ha obert camí en qüestions de diversitat i llibertat d'expressió, cosa que mostra que la música urbana també pot ser un espai de canvi i reflexió.

Una mostra clara d'aquesta sensibilitat és la seva cançó “Lo que le pasó a Hawaii”, on combina ritme i emoció per explicar una història de pèrdua i desig. Amb aquest tema, Bad Bunny deixa veure la seva faceta més íntima i demostra que, darrere del seu èxit global, hi ha un artista capaç de connectar amb les emocions humanes més profundes.



República Dominicana



... “Ojalá que llueva café en el campo
Que caiga un aguacero de yuca y té
Del cielo una jarina de queso blanco
Y al sur una montaña de berro y miel
Oh-oh, oh-oh-oh, ojalá que llueva café

Ojalá que llueva café en el campo
Peinar un alto cerro de trigo y mapuey
Bajar por la colina de arroz graneado
Y continuar el arado con tu querer

Oh-oh, oh-oh-oh
Ojalá el otoño en vez de hojas secas
Vista mi cosecha es pitisalé
Sembrar una llanura de batata y fresas
Ojalá que llueva café” ...

ojalá que llueva café



Juan Luis Guerra

Juan Luis Guerra (Santo Domingo, 1957) és un dels músics més estimats i influents de la República Dominicana i de tot Llatinoamèrica. Cantant, compositor i productor, ha sabut portar ritmes com la batxata, el merengue i la salsa a escenaris internacionals, sempre amb un estil elegant i lletres que combinen poesia, espiritualitat i compromís social. Al llarg de la seva trajectòria ha venut milions de discos i ha rebut nombrosos premis, fet que l'ha convertit en un veritable ambaixador de la música caribenya.

La seva cançó “Ojalá que llueva café” és un dels seus himnes més reconeguts: una peça que barreja l'alegria del merengue amb una metàfora plena d'esperança. Amb ella, Guerra dona veu al desig de veure un poble lliure de pobresa i fam, transformant un somni col·lectiu en música festiva i esperançadora. Aquesta cançó és un clar exemple de com Juan Luis Guerra converteix la música en un acte d'amor i justícia social.



... “Soy capaz de lo incapaz
Por ti mi cielo
Hago un pacto con el diablo
Y le ofrezco mi alma entera
Sin pensar en mi futuro
Si ha de ser por no perder tu amor

Te regalo to'a mi sangre y mi fortuna
Me hago astronauta pa' llevarte a la luna
Cuando sea, como sea, si deseas
Por ti nado un mar profundo

Enciendo una velita y en mi armario luego rezo una oración
Por que eres mi santa y solamente creo en Dios y en ti mi amor” ...

Romeo Santos

Romeo Santos (Anthony Santos), nascut el 21 de juliol de 1981 al Bronx, Nova York, és conegut com el “rei de la batxata moderna”. Va triomfar com a líder del grup Aventura, on va fusionar la batxata amb R&B, hip-hop i pop, i des de 2011 destaca com a artista solista aportant un estil contemporani i global al gènere.

Ha guanyat desenes de premis importants, inclosos múltiples **Billboard Latin Music Awards**, Premios **Lo Nuestro**, **ASCAP**, i un **Latin Grammy** per «Fórmula, Vol.3» com a millor àlbum de merengue/batxata. El seu principal llegat ha estat la internacionalització de la batxata, elevant-la amb influències urbanes sense perdre la seva essència romàntica i cultural.



... “Princesa, tú, mi regalo más divino
Mi hermosa flor, ¿qué hice para merecerte?
Este vientre fue la bendición de mi Dios en la gloria
Cuando estés en mis brazos te voy a llenar de mi amor
Princesa, tú, mi regalo más divino
Mi hermosa flor, ¿qué hice yo pa merecerte?
Aquí estaré, a tu lado en cada batalla
Lograrás lo que tú te pretendas si hay dedicación” ...



hermosa flor

Natti Natasha

Natti Natasha (Natalia Alexandra Gutiérrez Batista, Santiago de los Caballeros, 1986) és una cantant i compositora dominicana que ha sabut obrir-se camí en un món musical dominat per homes. La seva veu fresca i potent l'ha convertida en una de les figures més reconegudes del reggaeton, la batxata i el pop llatí, amb la qual cosa ha portat la música urbana a un públic global.

Una de les seves cançons més especials és “Herмосa flor”, una balada íntima i carregada d'emoció que s'allunya de l'estil festiu i ballable pel qual sovint és coneguda. En aquesta peça, Natti mostra el seu costat més vulnerable i personal, parlant de l'amor i la força que troba en la maternitat. Amb ella, reafirma que la seva música no només és diversió, sinó també un espai per compartir la seva veritat i connectar amb el cor de qui l'escolta.



República Txeca



... "Ty, pouze ty
Můžeš chtít po mně cokoli
Jen ty, jenom ty
Ale už žádná jiná
Když mě vedeš vedle sebe
Já myslel, že vedu tebe
Tak mi stoupá teplota
Protože nejsem Travolta

A ty to víš, že neumím tancovat
A ty to víš, že neumím nohy skládat
Ty to víš, že nejsem Travolta
A ty to víš..."

Travolta

Mandrage

Mandrage és una banda de pop-rock nascuda a Pilsen (República Txeca) l'any 2001. Amb un estil fresc i directe, s'han guanyat el públic txec gràcies a cançons que parlen de la vida quotidiana amb ironia i sensibilitat. Els seus membres actuals són Vít, Josef, Michal i Matyáš, als quals s'afegeix el músic extern František, i junts han creat èxits com Šrouby a Matice, Františkovy lázně o Na dlani, que els han convertit en un dels grups més populars del país.

La seva cançó "Travolta" és un homenatge alegre al ball i a l'esperit festiu, una peça que combina ritme i lleugeresa i que mostra el costat més lúdic de la banda. Amb ella, Mandrage demostra la seva capacitat per connectar amb l'alegria del públic i convertir cada concert en una celebració.



Romania



... “Grăiesc prietenii prin sat
Că tu mandra m ai lăsa
Mai mandra mea

Și grăiesc tot pe ascuns
Că ți ai aflat alt drăguț
Că ți ai aflat alt drăguț
Mai mandra mea

Pai noaptea când pleci de la mine
Altu pe brațe te tine
Și nu ai mandra rușine” ...



La mănăstire de lemn

Deti Iuga

Deti Iuga és una cantant romanesa que ha sabut portar la música tradicional del seu país a un públic més ampli, mantenint la força de les arrels però amb una sensibilitat molt personal. La seva veu càlida i plena de matisos transmet emocions quotidianes i records col·lectius i converteix cada cançó en un viatge a la memòria cultural de Romania.

La seva cançó “La Mănăstire de lemn” és un bon exemple d’aquest estil: parla dels monestirs de fusta, símbols de fe i tradició al cor del país. Amb ella, Iuga evoca la bellesa senzilla i la profunditat espiritual de la seva terra, fent que la música esdevingui també un pont entre passat i present.



... “Voi oameni bogați
Hai să va distrați
Hai să va distrați of
Ah lele, ah lelele

Să cheltuim banii, banii, banii
Fiindcă ne trec anii, anii, anii
Fiindcă ne trec anii of
Ah lele, ah lelele

Hai în vacanțe
Pe la Saint Tropez
Prin Americă și prin Africă
Ca trece viață, ra-ga-da-ga da” ...

Saint Tropez

Florin Salam

Florin Stoian, conegut artísticament com a Florin Salam (Bucarest, 1979), és un dels cantants més populars de manele, un gènere romanès que combina influències de la música balcànica, turca i gitana amb ritmes moderns. Des de ben jove va destacar per la seva veu expressiva i plena de sentiment, que li va obrir camí dins d'un estil sovint marginalitzat però molt estimat per una gran part del públic romanès.

El 2018, la seva associació amb Eduard Ghinea, conegut com a Ghinea d'Arad, li va donar un nou impuls a la seva carrera. Un dels seus temes més coneguts és “Saint Tropez”, una cançó que respira luxe, festa i desig d'escapar a un món d'excessos i llibertat. Amb aquesta peça, Salam va demostrar la seva capacitat de connectar amb les aspiracions i somnis del seu públic, i es va consolidar com una de les veus més representatives del gènere manele.



Russia



Ой, да не вечер, да не вечер,
Мне малым-мало спалось.
Мне малым-мало спалось,
Ой, да во сне привиделось.

Мне во сне привиделось,
Будто конь мой вороной
Разгулялся, расплясался,
Разрезвился подо мной.

Ой, чувствую, чую,
Добро молодцу быть беде.
Много будет пролито
Казачьей крови на траве.

Ой, да не вечер

Pelagueya

Elagueya Serguéievna Jánova, més coneguda pel seu nom artístic Pelagueya (Novosibirsk, 1986), és una cantant russa que ha sabut unir la força de la tradició amb l'energia de la modernitat. Amb una veu poderosa i clara, interpreta cançons folk de diferents pobles i idiomes, romanços russos i peces pròpies, sempre acompanyada d'arranjaments que sovint incorporen elements del rock. La seva trajectòria l'ha convertida en una figura imprescindible de l'escena musical russa contemporània.

La seva versió de "Oy, da ne vecher", una cançó tradicional russa, és una mostra perfecta del seu estil: un tema que parla de pressentiments i somnis, i que Pelagueya transforma amb intensitat i emoció. En la seva veu, aquesta cançó antiga adquireix nova vida i demostra com la música popular pot continuar emocionant i renovant-se sense perdre les arrels.



Singapur



半天上的禿鷹那張臉
半生中的記憶在盤旋
第53天後的日夜線

等黑夜問白天“能不能赦免灰色的人間?”
別交換吧日夜 冰封的眼淚 一滴就很鹹
來自暮光的明信片 它無聲無色無言
翻過山巔 跟我扮鬼臉

但黑夜恨白天 拚命的往前 聽不到救援
命運太瘋癲 每一眨眼都很玄
那對逆光中的黑雁 也飛過去老遠
等再見不如說一次再見 挑一天



JJ Lin

53 Dawns

JJ Lin (Lin Junjie, Singapur, 1981) és un dels cantautors més reconeguts de l'escena asiàtica contemporània. Amb una carrera que combina el pop amb tocs de R&B i balada, ha aconseguit conquerir tant el públic xinès com l'internacional. La seva veu emotiva i la seva capacitat de compondre melodies intenses i profundes l'han convertit en una figura central de la música mandopop, amb desenes de premis i milions de seguidors arreu del món.

La seva cançó “53 Dawns” reflecteix molt bé la seva sensibilitat: parla del pas del temps i dels nous començaments, amb un to íntim i esperançador. A través d'aquesta peça, JJ Lin mostra com la seva música pot ser una companya en els moments de canvi, donant llum i força per afrontar nous camins.

Suècia





... "Gud fader som i himmelen bor
Blundar och sover sött
Vem bryr sig om ett par trasiga skor
När man är gammal och trött?"

Vem bryr sig om hur dagarna går
De vandrar som de vill
Medborgare om etthundra år
Finns du ej längre till?"



Somliga går med trasiga skor

Då har nån' annan tagit din stol
Det vet du inte av
Du känner varken regn eller sol
Nere i din mörka grav

Vem bryr sig om hur nätterna far?
Jag bryr mig inte ett spår
Bara jag får ha mitt ansikte kvar
Dolt i min älsklings hår" ...



Cornelis Vreeswijk

Cornelis Vreeswijk (IJmuiden, Països Baixos, 1937 – Estocolm, 1987) fou un trobador, a més de compositor, poeta i actor. Va emigrar a Suècia de petit i es va convertir en una figura clau de la música i la poesia a d'autor del país, combinant influències del folk, el jazz i la cançó satírica.

Després de la seva mort, va ser reconegut com un dels més grans trobadors de la història de Suècia, al costat de Carl Michael Bellman i Evert Taube. Les seves lletres, sovint crítiques i plenes d'ironia, tractaven temes socials, polítics i humans, deixant un llegat que



Uruguayai



... “Yo pregunto a los presentes
Si no se han puesto a pensar
Que esta tierra es de nosotros
Y no del que tenga más

Yo pregunto si en la tierra
Nunca habrá pensado usted
Que si las manos son nuestras
Es nuestro lo que nos den

¡A desalambrar, a desalambrar!
Que la tierra es nuestra
Es tuya y de aquel
De Pedro y María, de Juan y José

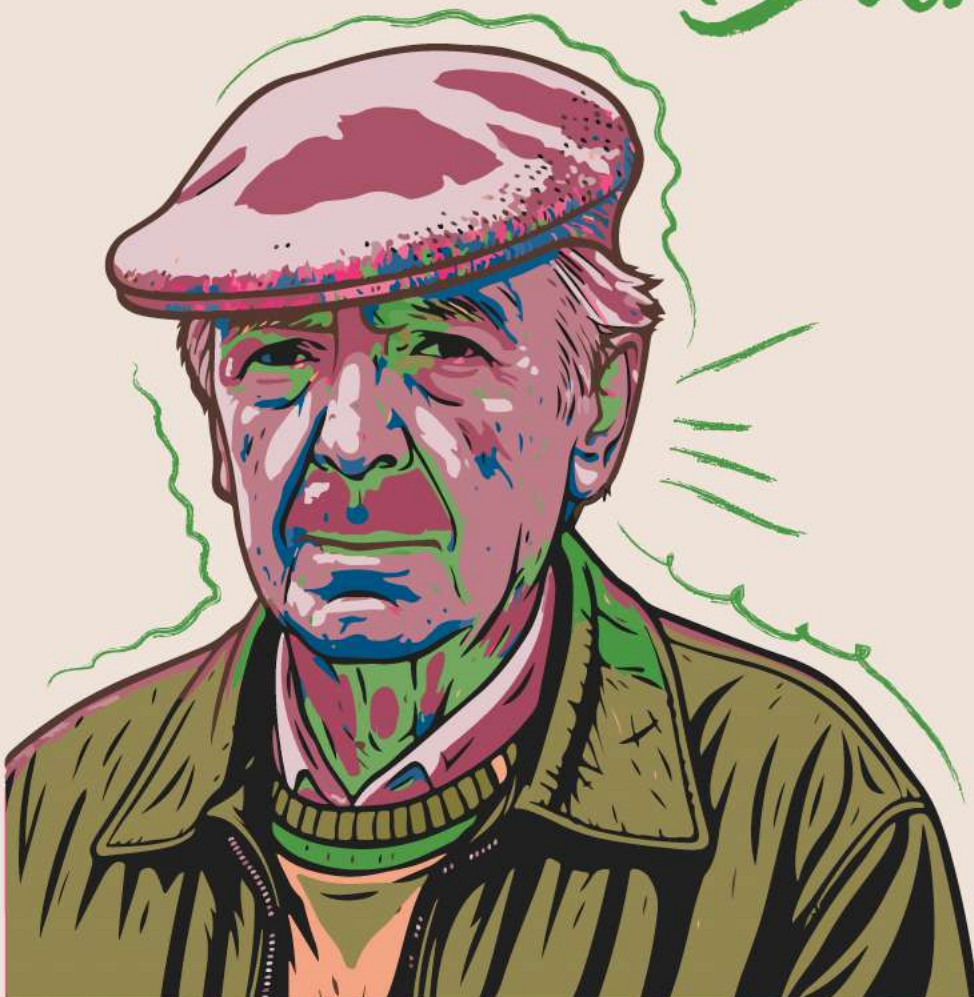
Si molesto con mi canto
A alguien que no quiera oír
Le aseguro que es un gringo
O un dueño de este país” ...



Daniel Viglietti



Daniel Viglietti (Montevideo, 1939 – 2017) va ser un cantautor i guitarrista uruguaià que va posar la seva veu al servei de les causes socials i la llibertat. Fill d'una família de músics, va créixer envoltat de sons i ben aviat va entendre la cançó com una eina per acompanyar els somnis i les lluites dels pobles llatinoamericans. La seva música, plena de sensibilitat i compromís, el va convertir en un referent de la cançó protesta i en una veu imprescindible contra les dictadures.

La seva cançó més emblemàtica, “A desalambrar”, és un crit col·lectiu que convida a trencar els límits i les injustícies, i a reclamar la terra i la llibertat com a drets universals. Amb aquesta peça, Viglietti no només va marcar una generació, sinó que va deixar un llegat que encara avui ressona com a himne de resistència i esperança.



Venezuela



... “Yo, yo nació en esta ribera del Arauca vibrador
Soy hermano de la espuma 
De las garzas, de las rosas
Soy hermano de la espuma, de las garzas, de las rosas
Y del sol, y del sol 



Me arrulló la viva diana de la brisa en el palmar
Y por eso tengo el alma
Como el alma primorosa
Y por eso tengo el alma como el alma primorosa
Del cristal, del cristal



Amo, lloro, canto, sueño
Con claveles de pasión
Con claveles de pasión
Para ornar las rubias crines
Al potro de mi amador” ...



alma llanera



Simón Díaz

Simón Narciso Díaz Márquez (1928 – 2014), conegut com a Simón Díaz o pel seu nom artístic «El Tío Simón», va ser un cantant, músic, compositor, poeta, humorista, caricaturista i empresari veneçolà. És considerat una de les figures més importants de la música tradicional de Veneçuela i un ambaixador cultural del país arreu del món.

La seva obra es va centrar en la difusió i dignificació del joropo i especialment de la tonada llanera, un estil cantat propi de la regió dels Llanos. Va rescatar melodies populars, les va portar a nous públics i va influir tant a músics veneçolans com a artistes internacionals; noms com Plácido Domingo, Mercedes Sosa o Caetano Veloso han versionat les seves cançons. Entre els seus temes més coneguts està "Caballo Viejo", que es va convertir en un clàssic mundial. Guardonat amb el Grammy Llatí a l'Excel·lència Musical (2008) i altres reconeixements, el seu llegat és un símbol d'identitat i orgull veneçolà.



... "No basta
Traerlos al mundo porque es obligatorio
Porque son la base del matrimonio
O porque te equivocaste en la cuenta

No basta
Con llevarlos a la escuela a que aprendan
Porque la vida cada vez es más dura
Ser lo que tu padre no pudo ser

No basta
Que de afecto tú le has dado bien poco
Todo por culpa del maldito trabajo
y del tiempo

No basta
Porque cuando quiso hablar de un problema
Tú le dijiste: "niño, será mañana
Es muy tarde
estoy cansado"

No basta
Comprarle todo lo que quiso comprarse
El auto nuevo antes de graduarse
Que viviera lo que tú no has vivido

No basta
Con creer ser un padre excelente
Porque eso te dice la gente
A tus hijos nunca les falta nada" ...

no basta

Franco de Vita

Franco Atilio de Vita de Vito (Caracas, 1954) és un cantautor i músic italo-venecolà reconegut com una de les grans veus del pop llatí. La seva trajectòria artística ha sigut guardonada amb nombrosos premis, entre ells dos Grammy Llatins al millor àlbum de pop vocal.

Amb un estil que combina pop, balada, rock suau i influències de la música llatinoamericana, és autor d'èxits com "Te amo", "No basta" o "Un buen perdedor". Les seves lletres, caracteritzades per la sensibilitat, la introspecció i el compromís social, han connectat amb diverses generacions i han estat interpretades per altres artistes destacats. La seva obra ha contribuït a posicionar la música veneçolana i llatina en l'escena internacional.



... "Sé que tú no quieres que yo a ti te quiera
Siempre tú me esquivas de alguna manera
Si te busco por aquí, me sales por allá
Lo único que yo quiero, no me hagas sufrir más, rumbera

Por tu mal comportamiento
Te vas a arrepentir
Y en caro tendrás que pagar todo mi sufrimiento
Llorarás y llorarás
Sin alguien que te consuele
Así te darás tú cuenta que si te engañan, duele
Lalala lala lala" ...



Llorarás

Oscar D'León

Óscar Emilio León Simosa (Caracas, 11 de juliol de 1943), més conegut pel seu nom artístic Óscar D'León, és un cantautor i músic veneçolà del gènere son, salsa i música caribenya. Es considera un dels màxims exponents de la salsa de tota la història i una figura clau en la seva expansió internacional.

Conegut com "El Sonero del Mundo", la seva energia escènica, el seu carisma i la seva tècnica vocal l'han convertit en referent indiscutible del gènere. Amb èxits com "Llorarás" o "Detalles", ha portat la salsa veneçolana a escenaris d'arreu, guanyant nombrosos reconeixements, inclosos premis Grammy Llatins. El seu llegat ha inspirat generacions d'intèrprets i ha contribuït a consolidar la salsa com a patrimoni musical llatinoamericà.



Xile



... “Gracias a la vida, que me ha dado tanto
Me ha dado el oído, que en todo su ancho
Graba noche y días, grillos y canarios
Martillos, turbinas, ladridos, chubascos
Y la voz tan tierna de mi bien amado

Gracias a la vida, que me ha dado tanto
Me ha dado el sonido y el abecedario
Con él, las palabras que pienso y declaro
Madre, amigo, hermano, y luz alumbrando
La ruta del alma del que estoy amando

Gracias a la vida, que me ha dado tanto
Me ha dado la marcha de mis pies cansados
Con ellos, anduve ciudades y charcos
Playas y desiertos, montañas y llanos
Y la casa tuya, tu calle y tu patio” ...

Violeta Parra


Violeta Parra (San Fabián de Alico, Xile, 1917 – Santiago de Xile, 1967) fou una cantautora, pintora i escultora xilena, considerada una de les folkloristes més importants d'Amèrica i una de les grans defensores de la música popular xilena. La seva obra recull i reinterpreta melodies i lletres de la tradició oral, que contribueixen a preservar el patrimoni cultural del país. També va destacar com a artista visual, amb una producció que reflectia la seva connexió amb les arrels i la identitat del poble xilè.

A més de la seva tasca creativa, va ser una veu crítica davant les desigualtats socials i una figura clau en la renovació del folklore xilè. Aquesta cançó fou originàriament un poema que va escriure per donar gràcies pel que li va tocar viure, tot i les vicissituds del seu moment. El seu llegat artístic i humà ha inspirat generacions, i l'ha convertit en un referent cultural a Xile i a tot el continent.



gracias a la vida





... “Te recuerdo Amanda
La calle mojada
Corriendo a la fábrica
Donde trabajaba Manuel

La sonrisa ancha
La lluvia en el pelo
No importaba nada
Ibas a encontrarte con él

Con él, con él, con él, con él
Son cinco minutos
La vida es eterna en cinco minutos
Suenan las sirenas, de vuelta al trabajo

Y tu caminando
Lo iluminas todo
Los cinco minutos
Te hacen florecer” ...



te recuerdo Amanda

Victor Jara

Víctor Jara (San Ignacio, Xile, 1932 – Santiago de Xile, 1973) fou un director de teatre, poeta i cantant xilè, figura emblemàtica de la **Nova Cançó Xilena** i una de les veus més representatives de la música llatinoamericana compromesa. La seva obra combinava ritmes folklòrics andins amb lletres carregades de contingut social, inspirades per la seva militància comunista i la seva defensa dels drets humans. Va treballar també com a professor i director escènic i va portar al teatre popular un llenguatge proper a la realitat de les classes treballadores.

El 1973 va morir torturat i assassinat per militars xilens contraris al govern de la **Unidad Popular** de Salvador Allende. Tot i que normalment les seves cançons tenien un rerefons polític, aquesta parla de l'amor més enllà de la pèrdua i és considerada una de les peces més profundes que va escriure. El seu llegat continua viu com a símbol de resistència cultural i política a Xile i arreu del món.





Un projecte de:



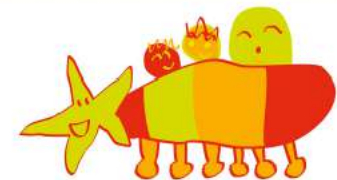
PROJECTE
TMG
TANDEMIGROAMBIENTALGLOBAL

Amb el suport de:



Agència Catalana
de Cooperació
al Desenvolupament

Agraïments a tota
la comunitat educativa
de l'Escola Ferran Sunyer:



En el llibre no estan recollides totes les cançons de la llista de reproducció de música, sinó una part representativa de cada país.

Escolta la llista de reproducció completa a:



**Associació per al Desenvolupament
Cultural, Ambiental i Humà**

CIF: G-64680986



www.cehdaghana.org



cehdaghana@cehdaghana.org



info@cehdaghana.org



[@CEHDAGHANA](https://www.facebook.com/CEHDAGHANA)



[@cehda.ghana](https://www.instagram.com/cehda.ghana)



[CEHDA Ghana](https://www.youtube.com/CEHDA%20Ghana)